

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 115.

Niedziela, 15 (27) Maja.

1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 4, za 2-krotne kop. 6, za 3-krotne kop. 8.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku niezwracają się.—We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8.—Półrocznie rs. 4.—Kwartalnie rs. 2.—Miesięcznie kop. 67.—Bez odnośnienia w biurze Dyrekcji prenumerata nieprzyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnośnienie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5.—Na prowincji na stacjach Poczty w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20.—Półrocznie rs. 4 kop. 60.—Kwartalnie rs. 2 kop. 30.—Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY.—Najwyższy ukaz.—Okólnik komitetu urządz.—Prezes rady zarz. tow. drogi żel. warsz. teresp.—Order.—Nominacje.—Najwyższy ukaz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.—Warszawa: Przegląd polityczny.—Wyjazd Członków Rodziny Cesarskiej.—Wyrażenia uczuć wiernopoddanych.—Wybory w tow. kred. ziemsk.—Prelekcje publ.—Tydzień targowy.—Muzyka.—Wypadki.—Wiadomości z obw. turkiestańskiego.—**Telegramy.**—**Uzbrojenia.**—**Ameryka.** Kwestja chilijska.—Działania wojenne.—**Austrja.** Zaprzeczenie; hr Werther.—Wydobycie.—Kwestja węgierska.—Ks. Adam Sapieha.—**Francja.** Kongres.—Polityka Francji.—Konferencja.—Ks. Metternich.—**Hiszpanja.** Raport.—Żądanie.—**Holandja.** Środki militarne.—**Niemcy.** Wniosek na sejmie związkowym.—Sejm.—Zaprzeczenie.—Drogi żelazne.—**Prusy.** Posłuchanie; chrzest.—Świta królewska.—Wymiana banknotów.—Oficerowie zagraniczni.—Petycja.—Obawa.—**Włochy.** Aresztowania; list cesarza Napoleona.—**Flota.**—Garibaldi.—**Korespondencje** z Piotrkowa, Lwowa i Paryża.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, 14 dnia (26) Maja.

DO NAMESTNIKA NASZEGO W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Na przedstawienie wasze Członka Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Rzeczywistego Radcę Stanu *Kochańskiego*, na własne żądanie, z powodu zupełnie utraconego zdrowia, Najmiłostwiej uwalniamy ze służby z prawem noszenia w dymsji munduru do Urzędu jego przywiązanego.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ”

przez CESARZA I KRÓLA

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow. (*)

Okólnik Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskim.

Nro 8.

3 (15) Maja 1866 r.

O ZMIANACH OSÓBISTYCH.

Zaliczeni: Przez Najwyższe Rozkazy do Wydziału Wojennego:

z d. 13 (25) Marca, Komisarz Komisji Warszawskiej Sztabs-Rotmistrz l. g. pułku ułanów Jego Cesarskiej Mości *Biskupski*—do kawalerji gwardji; Komisarz teje Komisji Podporucznik Wołyńskiego pułku l. g. *Spirydonow*—do piechoty armji w stopniu Sztabs-Kapitana; Kontroler Komisji Likwidacyjnej Kapitan St. Petersburgskiego pułku Grenadierów Króla Fryderyka Wilhelma III-go *Grambek*—do piechoty armji; Komisarz Komisji Radomskiej, Sztabs-Kapitan Carskosielskiego bataljonu Strzelców l. g. *Nougorodzki*—do piechoty armji w stopniu Majora; 3 (17) Kwietnia, Komisarz Komisji Włocławskiej Praporczyk l. g. konnej lekkiej artylerji, baterji N. 3 *Stender*—do polowej konnej artylerji w stopniu Podporucznika; Komisarze teje Komisji Porucznicy 5-ej brygady artylerji Gwardji i Grenadierów, *Munk* i *Popow*—do polowej pieszej artylerji w stopniu Sztabs-Kapitanów; Komisarz Komisji Kaliskiej Porucznik 4-ej brygady artylerji *Michajłowski*,—do polowej pieszej artylerji; p. o. Komisarza Komisji Kieleckiej Porucznik złobkowanej baterji, 5-ej brygady artylerji *Abrosimow*—do polowej pieszej artylerji; Komisarz Komisji Krasnystawskiej Kapitan 7-ej brygady artylerji *Baranow*—do polowej pieszej artylerji; 7 (19) Kwietnia, zostający przy Kancelarji Komitetu Urządzającego, Porucznik 5-go Aleksandryjskiego pułku Huzarów *Kardinalowski*—do kawalerji armji; 8 (20) Kwietnia, Rewizor Pomiarów Komisji Siedle-

ckiej Sztabs-Kapitan 7-go bataljonu Saperów *Szujski*—do bataljonu Saperów; i 12 (24) Kwietnia, Komisarz Komisji Kaliskiej, Podporucznik Litewskiego pułku l. g. *Von-Rozen*—do piechoty gwardji.

Uwolniony: Przez Najwyższy Rozkaz do Wydziału Wojennego, z dnia 1 (13) Kwietnia uwolniony ze służby wojennej z przeznaczeniem do zatrudnień cywilnych i z pozostawieniem w Wydziale Komitetu, Porucznik 3-go Smoleńskiego pułku ułanów Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu *Kutanin*—z przemianowaniem na Sekretarza Gubernjalnego.

Mianowani: W skutek Najwyższego Rozkazu ogłoszonego przez Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego w d. 21 Kwietnia (2 Maja), Prezes Komisji Łomżyńskiej Spraw Włościańskich Radca Honorowy *Karcow*—Prezycującym w Wydziale Komisji Prawnej, w miejsce Radcy Kolegjalnego *Izwołskiego*, który otrzymał inne przeznaczenie w Cesarstwie.

W skutek przedstawień Członka-Zawiadującego czynnościami do Namiestnika-Prezesa Komitetu Urządzającego, z d. 23 Kwietnia (3 Maja), Pomocnik Prezesa Komisji Suwalskiej, Sekretarz Kolegjalny *Licharew*—pełniącym obowiązki Prezesa Komisji Ostrołęckiej; Komisarz Komisji Suwalskiej Radca Honorowy *Sumbul* i Członek ze strony Ministerjum Spraw Wewnętrznych 1-ej Mozyrskiej Komisji Werefikacyjnej, dymisjonowany praporczyk gwardji *Apalew*—Pomocnikami Prezesa Komisji Suwalskiej; b. Członek Astrachańskiego Urzędu do Spraw Włościańskich, Sekretarz Gubernjalny *Rowiński*—Pomocnikiem Prezesa Komisji Siedleckiej; młodszy Pomocnik Referenta Kancelarji Komitetu Radca Honorowy *Karostowcew*—Komisarzem Komisji Radomskiej; Zostający przy Komisji Bialskiej Porucznik gwardji *Waraksin*—pełniącym obowiązki Komisarza teje Komisji; 27 Kwietnia (9 Maja), zaliczony do Komitetu Urządzającego b. Członek Mińskiego Gubernjalnego Urzędu do Spraw Włościańskich Asesor Kolegjalny *Bożowski*—pełniącym obowiązki Prezesa Komisji Łomżyńskiej; i Lejtuant *Swinin*—zostającym przy Komisji Siedleckiej, z przeznaczeniem do pełnienia obowiązków Komisarza teje Komisji.

W skutek rozporządzeń Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu: dnia 19 kwietnia (1 maja), zostający przy Komisji Siedleckiej rzeczywisty student agronomji *Stachurski*—zostającym przy Kancelarji Komitetu, a na jego miejsce zaliczony do Kancelarji Sztabs-Kapitan *Bustawski*; 25 kwietnia (7-go maja), Starszy Naczelnik Stołu 2-go Departamentu dóbr państwa, Asesor Kolegjalny *Stenberg*—starszym Pomocnikiem Sekretarza.

Zatwierdzeni na urzędach: W skutek przedstawień Członka Zawiadującego do Namiestnika-Prezesa Komitetu: z dnia 23 Kwietnia (5 Maja), pełniący obowiązki: Prezesa Komisji Piotrkowskiej—Radca Kolegjalny *Czyżow*; Pomocnika Prezesa Komisji Ostrołęckiej—Sztabs-Kapitan *Sevastjanow* i Komisarza Komisji Krasnystawskiej—Radca Honorowy *Tchórzewski*.

Uwolniony ze służby w Wydziale Komitetu Urządzającego. W skutek rozporządzenia Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego z d. 29 Kwietnia (11 Maja), zostający przy Komisji Lubelskiej porucznik *Gruzincew*—na własne żądanie.

Zmarły wykreślony zostaje z listy urzędników. Komisarz Komisji Bialskiej, liczący się w armji, podporucznik *Władimirow*.

Prezes Rady Zarządzającej Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Uchwałą Rady Zarządzającej Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej z dnia 16 Maja r. b. postanowionem zostało *wypuszczenie drugiej serii z 22,000 Akcji sturublowych* złożonej, pod następującymi warunkami:

a) cena emisji oznaczoną jest na Rs. 90 walutą kursującą za jedną Akcję na rs. 100.

b) Akcje 2-ej emisji przynosić będą procent w monecie brzączącej w Kraju i za granicą płatny, Ustawą Towarzystwa zapewniony od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b.

c) tytułem zwrotu wartości Kuponu Październikowego z r. b. za czas już ubiegły, nabycy akcji 2-ej emisji zapłacą procent w stosunku 5% rocznie od nominalnej wartości akcji za czas od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. walutą kurs w Kraju mającą.

Koncesjonariusz drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej korzystając z prawa zapewniającego mu w § 8 Ustawy Towarzystwa, zatrzymuje na rzecz swoją pod powyższymi warunkami 7,000 sztuk akcji, pozostaje więc 15,000 sztuk dla posiadaczy akcji pierwszej emisji. Dla tego każdy posiadacz dwóch dowodów liberowanych pierwszej emisji ma prawo do wzięcia pod powyższymi warunkami jednej akcji drugiej emisji.

Akcjonariusze którzy z prawa tego korzystać zechcą, obowiązani będą najpóźniej do dnia 23 Czerwca (5 lipca) r. b. zgłosić się w Warszawie do biura Towarzystwa przy Ulicy Długiej pod N. 542 lub też w Petersburgu i Berlinie do domu handlowego o jakim przez tamtejsze pisma publiczne doniesionem będzie, okazać liberowane dowody pierwszej emisji prawo wzięcia akcji drugiej emisji nadające, i jednocześnie zapłacić całkowitą na raz jeden należność za żądane akcje z procentem powyż wzmiankowanym. Na przedstawionych dowodach pierwszej emisji odbijane będą stosowne stemple, dla zapobieżenia aby na mocy jednych i tych samych dowodów akcje drugiej emisji po dwakroć żądanymi nie były. Jednocześnie z zapłatą należności wydanymi zostaną dowody na akcje 2-ej emisji, Kuponami od włącznie Październikowego z r. b. opatrzone. Gdyby dowody te w chwili zapłaty wygotowanymi jeszcze nie były, wydawane będą kwity tymczasowe, za zwrotem których dowody 2-ej emisji w ciągu miesiąca Lipca r. b. oddane zostaną.

Akcjami 2-ej emisji do włącznie dnia 23 Czerwca (3 Lipca) r. b. nierozebnanymi, Rada Zarządzająca na zasadzie § 8 Statutu rozrządzi w sposób najodpowiedniejszy widokom Towarzystwa. Akcjonariusze zatem którzy do dnia dopiero wspomnianego dowodów 1-ej emisji nie okażą i całkowitej należności za akcje 2-ej emisji z procentem nie zapłacą, utracą tem samem prawo wzięcia na powyższych warunkach akcji 2-ej emisji.

w Warszawie dnia 11 (23) Maja 1866 r.

Order. Najjaśniejszy Pan, w dniu 9 maja, udzielił gubernatorowi wołyńskiemu, generał-majorowi z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Czertkowowi*, order św. Włodzimierza 2-ej klasy z mieczami. (Rus. Inw.)

Nominacje. Przez Najwyższy Rozkaz z dnia 8 maja v. s., dowódca pułku gwardji ułanów Jego Cesarskiej Mości, generał-major z orszaku Cesarskiego hrabia *Kreitz* przeznaczony został do zostawiania przy 2-ej dywizji jazyd gwardji, z pozostawieniem w orszaku Cesarskim

*) Tekst ruski niniejszego ukazu, zamieszczony będzie w osobnym dodatku.

i w tymże pułku. Mianowani zostali: dowódca instrukcyjnego szwadronu jazdy, fligel-adjutant Cesarski, pułkownik pułku gwardji huzarów Jego Cesarskiej Mości, książę *Szachowskiej* — dowodzącym pułkiem gwardji ulanów Jego Cesarskiej Mości, z zachowaniem obowiązków fligel-adjutanta; dowódca szwadronu rezerwowego 8-go astrachańskiego pułku dragonów J. C. W. Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza starszego, pułkownik *Ratiejew* — dowódca szwadronu instruceyjnego jazdy; liczący się w piechocie armji i zostający do szczególnych poleceń przy jenerał-adjutancie księciu italskim hrabi Suworowie Rymnickim, byłym wojennym jenerał-gubernatorze petersburskim, jenerał-major *Iwanow* — ad latu przy tymże jenerał-adjutancie księciu italskim hrabi Suworowie Rymnickim, jako jenerał-inspektorze piechoty; dowódca 99 pułku iwangorodzkiego, fligel-adjutant Cesarski, pułkownik baron *Korf* — pełniącym obowiązki naczelnika sztabu okręgu wojennego rygskiego, z zachowaniem obowiązków fligel-adjutanta; naczelnik sztabu okręgu wojennego rygskiego jenerał-major *Nikityn* — naczelnikiem sztabu okręgu wojennego wileńskiego. (*Rus. Inw.*)

Najwyższy Ukaz do rządzącego senatu. Zatwierdziwszy 27-go grudnia 1865 roku rozpoznane w radzie państwa przedstawienie kierującego II-gim wydziałem przytocznej kancelarji Naszej, o zastosowaniu kodeksu kar do sankcjonowanej przez Nas 20-go listopada 1864 roku ustawy kar zasądanych przez sędziów pokoju, poleciłimy II-mu wydziałowi kancelarji Naszej, aby dla podania władzom sądowym środków łatwiejszego zastosowania praw karnych do czasu ogólnego przejrzenia kodeksu z roku 1845, przygotował nowe wydanie onego. Obecnie, po dopełnieniu przez II-gi wydział przytocznej kancelarji Naszej poleconej mu pracy, zatwierdziłimy sporządzone wydanie kodeksu i przesyłając egzemplarz tegoż rządzącemu senatowi do ogłoszenia, rozkazujemy: 1) stosować kodeks kar wydania z roku 1866 we wszystkich sprawach dotąd niezawyrokowanych, od daty otrzymania onego w sądach; 2) w skutku usunięcia z kodeksu karnego artykułów, zastąpionych przez ustawę kar, zasądanych przez sędziów pokoju, wyroki przeciwko obwinionym o występki, pomienioną ustawą przewidziane, wydawać podług przepisów tejże ustawy i w tych miejscach cesarstwa, gdzie dotąd reforma sądowa nie jest jeszcze wprowadzona — Na oryginalne własną Jego Cesarskiej Mości ręką pod.: „ALEKSANDER.” W Carskim-siele, d. 5 maja 1866 r. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, 14 dnia (26) Maja.

Monitor wieczorny, w przeglądzie politycznym, jak nam krótko donosił telegraf, powiada w przedmiocie kongresu: „Ażeby krokom swoim nadać charakter pożyteczny, Rosja, Anglja i Francja uznały za potrzebne wymienić kwestje, które mają być przedłożone konferencji. Trzy gabinety nie chcą się narzucać na arbitrow trudności, tylko podać podstawę do narad i przeprowadzić rozprawy nad punktami, które, według ich zdania, stanowią powody rozdzielenia. Mocarstwa teraz już zgodziły się na formę noty, którą zamierzają wysłać do Wiednia, Berlina, Frankfurtu i Florencji. Należy wnieść, iż wkrótce będą w stanie przesłać te ważne zawiadomienia do mocarstw, dla których są przeznaczone.” *La France* także unika wyrazu kongres, a mówi tylko o konferencji. Że nie będzie kongresu tylko konferencja, o tem przekonywa dzisiejszy nasz telegram z Berlina, donoszący, że wysłane dopiero w d. 24-m b. m. do Wiednia, Berlina, Frankfurtu i Florencji zaproszenie, proponuje tylko konferencję. Zatem narady, które mocarstwa starają się doprowadzić do skutku, będą miały charakter przygotowawczy do dobrowolnego porozumienia się pomiędzy mocarstwami, a nie rozstrzygający trudności i narzucający ich załatwienie. *Nordd. A. Z.* mówiąc, że wyraz kongres mimowoli przypominał myśl wypowiedzianą przez cesarza Napoleona w 1863 r., dodaje: „Łatwo zrozumieć, że cesarz Napoleon nie chce narazić się na niebezpieczeństwo, aby ta wielka myśl była mięszana z usiłowaniami bez nadziei w celu załatwienia za pomocą układów dyplomatycznych, kwestij spornych w Europie.” W Wiedniu wiadomość o kongresie nie spowodowała podwyżki

na giełdzie, co wskazuje, iż wątpiono tam o skutku wypadku kongresu. Dzisiejszy telegram z Berlina zapewnia, że w sferach wojskowych uważano pokój za niepewny. Rezultat kongresu ciągle stanowi zagadkę.

Nordd. A. Z. małą ma nadzieję na dojsie do skutku kongresu czy też konferencji i doniesienie z Florencji z 23-go, że prezes gabinetu *La Marmora* oświadczył iż przyjmie w całości program kongresu i skłonny jest ułatwić o ile możności do pośrednictwa dążące usiłowania mocarstw, uważa, z powodu iż takowe nie wymienia źródła, za wyrób spekulacji giełdowej. Według *Nordd. A. Z.* wszystkie wiadomości wskazują, że Włochy najmniej są skłonne do przyjęcia dyplomatycznego rozstrzygnięcia. *Siecle* powiada, że wszystko we Włoszech nagli do szybkiego rozpoczęcia działań, nawet temperatura, gdyż późniejsze upały mogą wpływać szkodliwie na zdrowie żołnierzy. „Kiedy Włochom robią „uwagę” dodaje tenże dziennik „że telegraficznie zobowiązali się, czekać z bronią do nogi na „napaść nieprzyjaciela, to po prostu zapytują „się, kto im powróci 400 milionów fr., jakie na „uzbrojenie 400,000 ludzi wydali.” Obecnie zwrócona jest uwaga na Tarent, skąd spodziewają się rozpoczęcia działań wojennych. *Cor. Havas-Bulier* donosi, że wiele oddziałów wojsk linjowych i bersaglierów wysłano do tego miasta tak, że w ciągu 8 dni ma się tam zebrać 25,000 ludzi. Eskadra austriacka która wypłynęła z Pola, dawała się spostrzegać przed Tarentem. Powszechnie panuje przekonanie, jak dodaje *Cor. Havas*, że działania wojenne rozpoczęte zostaną przez flotę. Admirał *Persano* także odzywa się w tym duchu.

Na posiedzeniu sejmu związkowego w dniu 24-m, Oldenburg postawił wniosek co do rozpoczęcia jak najwcześniejszego postępowania związkowego, przez zarządzenie sądu polubownego dla rozstrzygnięcia kwestji dziedzictwa tronu w Holandji co do Limburga, został przekazany osobnym komitetowi.

Epoca donosi, że na jednym z ostatnich posiedzeń hiszpańskiej izby deputowanych, p. *Salares y Mazarredo* interpelował gabinet w przedmiocie oświadczeń p. *Layarda* w angielskiej izbie gmin o bombardowaniu Valparaiso. Minister spraw zagranicznych oświadczył, iż udzieli żądane objaśnienia na następnym posiedzeniu; tymczasem tylko dodał, że wyrażenia angielskiego męża stanu są nieusprawiedliwione. Bombardowanie Valparaiso nie może być uważane jako czyn barbarzyński, tembardziej, że nie może iść w porównanie z bombardowaniami ze strony Anglii w podobnych wypadkach. Niedawne zdarzenia w Rio Janeiro i zbombardowanie przyładku Haiti, i inne łatwo dające się wymienić fakta, charakteryzują szczególnie ludzkość z jaką Anglja lubi występować. Na następnym posiedzeniu p. *Bermudez de Castro* oświadczył, że Hiszpanja dopóty będzie energicznie występowała, dopóki rzeczpospolite południowo-amerykańskie będą prowadziły wojnę przeciw Hiszpanji.

Dzisiejszy nasz telegram z Paryża donosi, iż Rosja i Francja oświadczyły się przeciwko interwencji w księstwach naddunajskich. Na posiedzeniu konferencji w d. 25-ym Turcja zaprotestowała przeciwko instalacji księcia Karola hohenzolernskiego; konferencja ograniczyła się na przyjęciu do wiadomości tej protestacji.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

* Wczoraj o godzinie 6-iej po południu, Jej Królewska Mość, Królowa Wirtemberska raczyła wyjechać za granicę. — W tymże dniu opuściła Warszawę, udając się do St. Petersburga

koleją żelazną, Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Aleksandra Piotrówna, Małżonka Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza, wraz z dziećmi, Wielkimi Książętami Piotrem Mikołajewiczem i Mikołajem Mikołajewiczem.

* (Wyrażenia uczuć wiernopoddanych z powodu zamachu na życie Najjaśniejszego Pana.). *Siew. Pocz.* podaje w tym prz dmiocie następujące wiernopoddające adresa i telegramy, a mianowicie:

Najpoddanniej adresa: od mieszkańców m. Pałowska z powiatem w gub. woroneżskiej, od ziemstwa pow. peremyszliskiego, od peremyszliskiej gminy miejskiej, od mieszkańców m. Lichwina, od czasowo-obowiązkowych i byłych ludzi dworskich, mieszkających w m. Wołodzie, od włościan parafjan rożańskiej prawosławnej cerkwi w pow. słonimskim, od starowierców m. Suchnicz przyjmujących kapłaństwo, od różnych osób zesłanych do m. Gniazowiec pod nadzór policji, od starozakonnych gminy szyrwincskiej.

Telegramy: do ministra dóbr rządowych: z Nowogrodu, od księży i parafjan cerkwi nowogrodzkich; z Bałty, od pełnomocników włościan pow. bałtyckiego; z Odesy, od przydującego w komitecie opiekuńczym zagranicznych osadników w południowej Rosji; z Woroneża, od włościan rządowych, sołtysów włościanych i pisarzy pow. woroneżskiego; z Ekaterynosławia, od starszych i pełnomocników chartickich menonistów.

Tenże dziennik donosi, że Najjaśniejszy Pan, 8 (20) b. m., po nabożeństwie, raczył przyjmować w Carskim Siole następujące deputacje:

Z gubernij: saratowskiej (dwie), włozdymierskiej, kostromskiej (trzy), moskiewskiej, smoleńskiej, tambowskiej i niżegorodzkiej.

* (Wybory w towarzystwie kredytowym ziemskim). Onegdaj, jak było zapowiedziane, odbyły się w towarzystwie kredytowym ziemskim, wybory urzędników do władz towarzystwa gubernji warszawskiej. Zagaił posiedzenie jenerał-lejtnant Rożnow, gubernator cywilny warszawski, poczem, pod przewodnictwem p. Antoniego Godlewskiego, przystąpiono do wyborów. Większością głosów obrani zostali na radców ciż sami, którzy dotąd te obowiązki pełnili, t. j.: na radcę do komitetu towarzystwa, Dominik Rzeszotarski; na radcę do dyrekcji głównej, Karol Koźmiński; na radców do dyrekcji szczegółowej: Juljan Komierowski, Józef Żymirski, Antoni Trębicki i Konstanty Łączyński; na prezesa przyszłych wyborów, wybrano: Aleksandra Trzaskowskiego, a na zastępcę, Albina Ślubickiego.

* (Prelekcje publiczne.) Adjunkt-profesor szkoły głównej *Zdzisław Korzybski*, mieć będzie dwie publiczne prelekcje o *znaczeniu statystyki*, w auli szkoły głównej, w dwóch dniach po sobie idących, a mianowicie dnia 2 i 3 czerwca r. b. (n. s.) to jest w przyszłą sobotę i niedzielę o godzinie 6-iej po południu. Program tych dwóch prelekcji jest następujący: *Prelekcja I.* Parę słów o naukach państwowych. Statystyka jako uzupełnienie metody eksperymentalnej Bakona. Rys historyczny naukowych pojęć w przedmiocie statystyki. Teorie niektórych statystyków XIX wieku. Cztery główne punkta sporne. *Prelekcja II.* Rozbiór punktów spornych. Czy państwo, czy społeczeństwo, czy też państwo i społeczeństwo zarazem stanowią przedmiot statystyki. O znaczeniu państwa i społeczeństwa, jako też o ich wzajemnym stosunku w starożytności, wiekach średnich i nowożytnych czasach. Czy statystyka zajmuje się samą tylko teraźniejszością, czy też i przeszłością zarazem. Czy statystyka ogranicza się samem tylko zebraniem i ugrupowaniem faktów, czy też obok tego wprowadza jeszcze prawa jakim te fakta podlegają. Szkoła matematyczna i matematyczno-opisująca. Prace statystyczne rzymian, chińczyków, arabów i t. p. Wielkość praw do wykrycia których statystyka materiał podaje. Biletów wejścia dostać można u pp. księgarzy: *Gebethnera i Wolfa*, *Błaszkwskiego*, *Kaufmana*, *Orgelbranda*, *Okońskiego* i *Senewalda*; w dniach zaś prelekcji takowe znajdować się będą wyłącznie w samej tylko księgarni p. *Błaszkwskiego* obok szkoły głównej. Ceny pojedynczego biletu do miejsc nienumerowanych kop. 50. PP. studenci IV kursu wydziału prawa i administracji otrzymają bilety od samego profesora. — Przypominamy, że piąta prelekcja publiczna profesora *Kotkowskiego* o „*jeografji i historii odkryć jeograficznych*” odbędzie się jutro, w niedzielę, to jest dnia 15 (27) maja r. b. o godzinie 1-iej z południa w auli szkoły głównej.

* (Tydzień targowy). Rażąca różnica targów warszawskich co do nowalij ogrodowych porę obecnej z podobną porą lat zeszłych, jest mała obfitość ogrodowizny i wysokie jej ceny. Ciągłe deszcze, śniegi rzadko praktykowane w maju i zimno październikowe szkodliwie oddziałują na wzrost nowalij inspektowych, a tembardziej gruntowych; główka sałaty, kosztująca obecnie kop. 3, nie kosztowała nawet kopiejki w podobnej porze lat dawniejszych, który to stosunek cięży i inne nowalje. Drób za to dostarczany jest w obfitości przy cenach nieco zmniejszających się — a co jeszcze bardziej odnosi się do prosiąt. Co do nowalij przywożonych z krajów południowych, jakimi są wiśnie czereśnie z okolic Pesztu, strączki ogrodowe i młode kartofelki z środkowej Austrii, obniżenie w cenach spotkać możemy tylko na skromnych straganach za żelazną bramą, które zaopatrzony tamtejszy handlarz hurtowy Szmul Wejsfleisz, sprowadziwszy artykuły te wprost z miejsca i oznaczywszy ceny: za funt wiśni k. 17, za funt strączków kop. 15, za funt kartofli kop. 20, które to ceny znakomicie są niższe od wymagań strojnych owocarni wśród miasta. Ryby wczoraj były bardzo drogie, funt zaś jesiotra podniósł się raptem w dwójnasób w cenie, na kop. 20. Powód tego nie tylko leży w mniejszym połowie skutkiem zimna jakie dotąd trwało, w zakazie bicia w dno Wisły jazów, to jest palików, łapanie jesiotra ułatwiających, lecz splawowi szkodliwych, — ale nadto i w tej okolicy, że sprzedają jesiotra od dni kilku zajmują się znów wyłącznie, jak to dawniej było, sami chrześcijanie, rabinat bowiem znalazł się w konieczności zakazać żydom trudnić się sprzedażą jesiotra z powodu destrzeżonych pod względem ustaw mojżeszowych nadużyć. Średnie ceny głównych artykułów żywności były następujące: *co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 25, solonego kop. 24, ser krowi duży kop. 18, twaróg kop. 5, ser owczy w większych baryłkach k. 25, w mniejszych kop. 20, śmietany kwarta k. 22½, jaj kopa 55; *co do drobiu*: kura stara kop. 45, para młodych kurecząt kop. 30, większych kop. 60, kaczka młoda kop. 37½, stara k. 35, indyk rs. 2 k. 50, indyczka rs. 1 kop. 50, pularda kop. 45, gołąb kopiejek 15, prosię małe kopiejek 40, większe rsr. 1; *co do ogrodowizny*: wiązka młodej marchwi kop. 9, blacik boćwinki kop. 10, blacik sałaty kop. 10, główka sałaty kop. 3, blacik szpinaku kop. 5, kalfajor kop. 15, mały ogórek kop. 15, duży kop. 30, drobnych szparagów kopa kop. 60, dużych rs. 1, koszyczek grzybów prawdziwych, których trochę się tylko pokazało kop. 20, pieczarek kop. 20, grzybów suszonych funt kop. 27½, cebuli kop. 10, rzodkiewki pęczek kop. 1, kartofli garniec kop. 5½; *co do ryb*: szczupaka żywego funt kop. 37½, karpia żywego kop. 22½, sandacza żywego kop. 30, węgorza kop. 22½, leszcza żywego kop. 30, szczupak ruski solony kop. 12, okuni, sielawek i płotków funt kop. 18, jesiotra kop. 20, jazca kop. 25, raków dużych nie było wcale, drobnych kopa kop. 85. *Kr.*

* (Muzyka). Od niedzieli w ogrodzie warszawskim Żuchowskiego przy ulicy Elektoralskiej, orkiestra z cyrku Blennowa codziennie grywać będzie.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Piotr Kozaczuk, podoficer warszawskiego dywizjonu żandarmów, przy oczyszczaniu konia, oczyszczając mu przednie nogi, tak silnie uderzonym został kopytem w głowę, iż na dalszą kurację do szpitala musiał być odesłany. — W tymże dniu, o godz. 1 z południa, w piwnicy domu N. 1325 przy ulicy Śto-Krzyżkiej, gdzie było złożone drzewo i wióry należące do stolarza tamże zamieszkałego, z niewiadomej dotąd przyczyny wynikł pożar, który za przybyciem straży ogniowej wkrótce ugaszony został, straty stąd wynikłe przez stolarza na rs. 100, a przez właściciela domu na rs. 500 podane zostały.

* N. 348 *Tygodnika Ilustrowanego* wyszedł z druku i zawiera: — Kallmach (z drzew.) — Kronika tygodniowa. — Rok myśliwca (z 2 drzew. d. c.) — Przegląd teatralny. — Przegląd polityki zagranicznej — Powiedźcie mi (poezja.) — Rozmaitości. — Rzut oka na Szlązk i na ekonomiczne znaczenie jego dla monarchji pruskiej. — Kościół ewangelicki w Ilowie (z drzew.) — Kronika bibliograficzna. — Wiktor Hugo i jego „śpiewki z ulic i gajów.” — Po ślubie (powieść; d. c.)

* Nr. 177 *Wędrownica* z dnia 24 maja 1866 roku mieści: — Z podróży po Paragwaju dr. Alfreda Demersay (z 4 drzew.) — Zaraza, p. Emila Augier. — Wersal (z drzew.) — Rozbójnicy rzymscy, p. E. d'Arnault (dok.) — Kronika zagraniczna. — Shelley i Byron (z drzew.)

* Nr. 21 *Opiekuna Domowego*, wyszedł z druku i zawiera: — Mazury, p. Al. Makowieckiego (z 2 drzew.) — Lichwa, legenda ormiańska p. J. Sępa. — Garbusek, p. Wł. z R. Izdebską (c. d.) z 2 drzew.) — Mikołaj Wierzynek, p. A. Adamowicza (dok.) — Jeź, p. G. Belke (z drzew.) — Nowiny literackie, p. L. Rogalskiego. — Rozmaitości.

* Nr. 21 *Bazaru*, wyszedł z druku i zawiera: — Z sotennów Shakespeare'a, p. K. Pieńkowskiego. — Ocalona, p. J. K. Turkowskiego (c. d.) — Mozajka. — Posłuszeństwo (dok.) — Rozmaitości. — Część mód: — Mody zagraniczne. — Ubrania głowy. — Wszywka szydełkowa. — Kaftanik z baskinami. — Pas do dzwonka krzyżową robotą. — Opis tablicy krojów. — Środki domowe.

* (Wiadomości z obwodu turkiestańskiego). Do poprzedniej telegraficznej wiadomości o ostatniej potyczce generała-majora Romanowskiego z wojskiem emira bucharskiego (patrz Nr 105 naszego Dziennika). *Rus. Inw.* podaje następujące szczegóły: W drugiej połowie marca oddział nasz nad Syr-Darją ciągle odbierał niepokojące wieści, że emir Buchary zgromadza ogromne bandy w zamiarze napadnięcia na nasze wojska. Atoli przedsięwzięte rekonesanse przekonały, że wieści te były przesadzone, a przynajmniej nie wykryto żadnego powodu do wnioskowania o istotnych zamysłach emira. Nareszcie, 4 kwietnia otrzymano doniesienie o ukazaniu się znacznych sił nieprzyjacielskich nad Syr-Darją, w okolicy Murza-Rabatu, o 25 wiorst od naszego obozu. W skutku czego, 5 kwietnia przedsięwzięto wykonać nowy rekonesans, pod zastoną 2-ch secin kozaków, partji rakielników, 5-ciu kompanij piechoty, z 4-ma działami żłobkowanymi i 2-ma działami połowem. Nie zdołała jeszcze kolumna nasza wystąpić z obozu, gdy ukazała się jazda nieprzyjacielska i uderzyła na mały zastęp kozaków orenburskich, którzy, wsparci wysłaną wczoraj kompanją piechoty, dzielnie odparli napad i zmusili nieprzyjaciela cofnąć się ze stratą. Kolumna przeznaczona dla wykonania rekonesansu, ruszyła za cofającą się bandą, i w odległości 18 wiorst od obozu, na drodze do Chodżentu, spotkała się z dosyć znacznymi siłami nieprzyjacielskimi. Z wyniosłości znajdującej się przy drodze, widziano na równinie przed Murza-Rabatem znaczne zastępy konnicy bucharskiej z kilkoma chorągiewkami. Celniejsi jeźdźcy bucharscy galopowali na przodzie; była to jazda beków: dziuzak-skiego, samarkandzkiego i uratubińskiego. W tyle tej jazdy widziano liczne stada bydła, należące częścią do pomienionych beków, a częścią przeznaczonego dla emira, z powodu zbliżającego się święta muzułmańskiego kurban-bajramu, które emir w tym roku zamierzył obchodzić uroczystie pośród swego wojska, zebranego w Ura-Tiube. Jak tylko kolumna nasza skoncentrowała się, generał-major Romanowski wysłał naprzód jazdę, którą wsparł kompanją piechoty, skierował pod dowództwem fligel adjutanta pułkownika księcia Woroncowa-Daszkowa przeciwko nieprzyjacielowi. Konnica bucharska, przewyższająca ilość kozaków prawie o dziesięć razy, z początku trzymała się, a nawet usiłowała działać zaczepnie; atoli zuchy kozacy, wspierani kompanją piechoty, która prawie nieodstępnie za nimi postępowała, zdołali zwyciężyć nieprzyjaciela, i ścigając go przeszło 20 wiorst, zadali mu dosyć znaczną klęskę, zabrali 15 ludzi do niewoli i prawie wszystkie bydło, w ilości przeszło 14,000 sztuk. Z naszej strony nie poniesiono w tej sprawie żadnej straty (jeden tylko koń kozacki został raniony).

Telegramy.

Paryż, 25-go maja. Rosja i Francja oświadczyły się przeciw interwencji w księstwach naddunajskich. Na dzisiejszem posiedzeniu konferencji, Turcja za protestowała przeciwko instalacji księcia hohenzolernskiego. Konferencja przyjęła protestację do wiadomości.

Berlin, 25-go maja. W politycznych sferach wielkie przywiązują znaczenie do przekształcenia kongresu paryżkiego na konferencję. Jednobrzmiące zaproszenie na konferencję ze strony trzech mocarstw, wysłane zostało wczoraj do Berlina, Wiednia, Frankfurtu i Florencji. Podobno wieczorem dziś książę Fryderyk-Karol uda się na swe stanowisko. W sferach wojskowych uważają pokój za niepewny.

Uzbrojenia.

* *Köln. Z.* podaje pod rubryką: „Listy polityczne z Austrii,” następujące szczegóły o mieście Pardubicach (w Czechach), gdzie ma być kwatera główna północnej armji austriackiej. O jenerale Benedeku, wodzu naczelnym tejże armji: Jeżeli przyjdzie do wojny pomiędzy Prusami i Austrią, w takim razie nazwa Pardubice będzie prawdopodobnie bardzo często wspomniana. Pardubice jest to małe i ubogie miasteczko czeskie, znane dotąd jedynie amatorom wyścigów konnych, które odbywają się w okolicach tego miastecz-

ka. Pardubice są ważne w przyszłej wojnie z Prusami pod tym względem, że przez miasteczko to przechodzą drogi żelazne: z Wiednia do Pragi, z Wiednia do Reichenberga i z Wiednia do granicy sasko-szląskiej. Można przeto działać z tego miasteczka w dwóch rozmaitych kierunkach, i z tego powodu Pardubice, Przerów (Prerau) i Trüban, w których to trzech punktach łączą się drogi żelazne, stanowią obecnie główną punkta zbiorowe ogromnych mas wojsk, które w razie wojny przeznaczone są do działania przeciw Prusom. Czy główne siły armji cesarskiej, idącej przeciw Prusom, skierują się przez Pragę do Drezna, czy też przez Josephstadt do Szlązka, zależy to będzie głównie od politycznej postawy Saksonji. W Pardubicach znajdować się będzie główna kwatera feldceugmistrza Benedeka, wodza naczelnego armji austriackiej północnej, złożonej z siedmiu korpusów. Benedek jest rodowitym węgrem i uchodzi w armji austriackiej za jenerała bardzo walecznego, energicznego i zawsze gotowego iść przemocą naprzód. Pamięta on z troskliwością ojcowską o potrzebach żołnierzy, i z tego powodu jest bardzo popularny, niżsi zaś oficerowie bardzo go kochają z powodu jego manier niewymuszonych i wesołego usposobienia koleżeńskiego po za obrębem służby. Dla wyższej arystokracji, silnie reprezentowanej w armji austriackiej, Benedek, jako dorobkowiec, jest solą w oku. Do składu kwatery głównej jenerała Benedeka ma należeć 300 oficerów i urzędników wojskowych wszelkiego stopnia, i dla tych wszystkich panów przysposobione już zostały w Pardubicach kwatery, mieszkańcom zaś tego miasteczka polecono zaopatrzyć się w dostateczną ilość wina i zapasów żywności.

* *Wrocław, 23 maja.* Ciężki lazaret polowy, który do chwili swego skompletowania stał w Schwoitsch, posłany został w całym składzie na miejsce swego nowego przeznaczenia. (*Schl. Z.*)

* *Gazeta uffiziale* ogłasza dekret króla Wiktora Emanuela tej osnowy: „Art. 1. Ma być uorganizowana armja morska, pod nazwą armji operacyjnej. Minister marynarki wskaże okręta, które mają należeć do składu tej armji. Art. 2. Armja operacyjna ma być podzielona na trzy eskadry, a mianowicie: eskadra bojowa (fregaty pancerne); eskadra pomocnicza (fregaty szrubowe i korwety); eskadra obłęgnicza (mniejsze statki pancerne).” — Pisma włoskie ogłaszają także następujący rozkaz dzienny jenerała Griffini: „Żołnierze klas powołanych pod sztandary! Nieprzyjacielem naszego kraju mówili już pocichu, że wahać się będziecie stanąć na wezwanie was do broni. Lecz Włochy widzą was gromadzących się wesoło i tłumnie pod sztandarami i znają swoich synów. W imieniu ojczyzny i rządu królewskiego, dziękuję wam. — Żołnierze! Arogancja cudzoziemca dotyczy was o tyle tylko, że uchwycicie za broń i wypędzicie go na zawsze z naszego terytorjum. Żołnierze! Rozstajecie się dziś nie bez łez z waszemi rodzinami; lecz życzenia ich będą wam towarzyszyć. Zapewnicie losy ojczyzny i będziecie mogli powiedzieć z słuszną dumą waszym dzieciom: „Pozostawiamy wam ojczyznę niepodległą!” Od was zależy uczynić ją szczęśliwą. Niech żyją Włochy! Niech żyje król!” (*Nordd. A. Z.*)

* *N. Preus. Ztg.* podaje wiadomość z Wiednia, że w bezpośrednim sąsiedztwie tej stolicy, w pobliżu Dunaju, urządzony jest wielki obóz oszańcowany, którego objętość wynosić będzie 5 godzin drogi. Roboty około tego obozu mają być ukończone za sześć tygodni. Inny, mniejszy obóz oszańcowany, urządzony będzie dla zastąpienia mostu na Dunaju pod Floridsdorf (o godzinę drogi od Wiednia).

„*Wenecja, 21 maja.* Gazeta urzędowa ogłasza postanowienie, z mocy którego młodzi ludzie z królestwa lombardzko-weneckiego, którzy zaciągną się pod sztandary królestwa włoskiego, w razie ujęcia ich, stawiani będą przed sądem wojennym. (*N. Preus. Z.*)

* *Paryż, 21 maja.* Pogłoski o nadzwyczajnych uzbrojeniach we Francji, są bezzasadne, i szczegóły w tym względzie podane w *Köln. Ztg.* w korespondencji z Paryża, poczerpnięte zostały z jednego z pism marsylskich, które otrzymało niezwłocznie zaprzeczenie urzędowe. Nic zresztą naturalniejszego, jak ewentualne postawienie korpusów obserwacyjnych na północy i południu, na przypadek gdyby miało przyjść do wojny w Niemczech i we Włoszech; lecz do tego nie potrzeba żadnych nadzwyczajnych uzbrojeń. Jenerał Bourbaki, o którym mówiono, że wyjechał już do Ljonu dla objęcia dowództwa nad armją „Alp nadmorskich” (która nawet nie istnieje), dowodzi spokojnie obozem w Chalons aż do chwili przyjazdu tam marszałka Saint-Jean-d'Angely. Dziś rozeszła się pogłoska, że minister skarbu Fould podał się do dymisji; w każdym razie wycofanie się jego z ministerstwa przeraziłoby przemysłowców i spekulantów. (*Tamże.*)

* *Berlin, 24 maja.* Dzisiejszy *Staats Anz.* ma ogłosić oświadczenie z wynurzeniem podziękowania za

gotowość do ofiar prowincji szląskiej, która chce ponieść koszt wojny za niepodległość Prus. (Wolffs T. B.).

* *Frankfurt nad M., 24 maja.* Zarząd drogi żelaznej meno-wezerskiej donosi, że otrzymał zawiadomienie, iż pociągi w liczbie 69, zamówione do przewozu wojsk austriackich w kierunku od Renu ku Turynji i Saksonji, drogami żelaznymi meno-wezerską, północną i turyngską, który to przewóz miał rozpocząć się dziś, oddają się napowrót do rozporządzenia tegoż zarządu. (Tamże).

* Z Pirna donoszą, że tameczny zarząd drogi żelaznej podaje do wiadomości powszechnej, iż przewóz towarów koleją sasko-czeską na teraz ustaje. (N. Preus. Ztg.).

* *Münster, 18 maja.* Dowództwo naczelne 7-go korpusu armji pruskiej podaje podług Rhein. Bl. do wiadomości powszechnej co następuje: Z powodu najwyższej poleconego organizowania bataljonów landwery (do trzymania załóg), zwołani być mają natychmiast w każdym okręgu bataljonów landwery i zatrzymani w kwaterach sztabowych, ci ludzie pierwszego powołania, którzy pozostali nad kompletem po skompletowaniu pułków linjowych. Następnie z klasy 8 i z landwery drugiego powołania pobranem będzie tyle ludzi, ile ich potrzeba dla uformowania bataljonów w sile przepisanej w rozkazie królewskim. W ten sposób, stosownie do większej lub mniejszej liczby landwerzystów pierwszego powołania, znajdujących się w rozmaitych okręgach bataljonowych, pobrani także zostaną landwerzyści młodszych i starszych klas drugiego powołania. W jednym z okręgów bataljonowych korpusu (Metschede), wszyscy nawet landwerzyści drugiego powołania nie wystarczają na uformowanie bataljonu landwery. Dla usunięcia ile możności tej niedogodności, iż w jednych okręgach bataljonowych powoływane są starsze klasy landwery niż w innych takichże okręgach, dowództwo naczelne pceca, ażeby bataljony landwery kompletowały się wzajemnie. W ten sposób bataljony landwery (do trzymania załóg) będą, co do starszych klas drugiego powołania, mniej więcej jednakowo uformowane. (Tamże).

* *Bydgoszcz, 24 maja.* We wtorek umundurowano tu landwerzystów z drugiego powołania, pomiędzy którymi znajdowało się wielu kupców i rzemieślników z tutejszego miasta. (Patr. Z.).

* Siły armji związkowej średnich i małych państw niemieckich są następujące: Bawaria wystawia 7 korpus związkowy. Siły jej składają się z 188,661 ludzi, do których dolicza się 56,500 landwery. 8 korpus armji związkowej wystawiają trzy państwa: Wirtembergia 22,029 ludzi, Badenia 16,667 ludzi i W. księstwo heskie 10,621 ludzi. 9 korpus armji związkowej tworzy 1 dywizja Saksonji składająca się z 25,396 ludzi, 1 dywizja elektorstwa heskiego z 15,086 ludzi i 1 dywizja z księstw Nassau i Limburg. 10 korpus armji związkowej wystawiają następujące państwa: Hanower 26,497 ludzi, Brunzswig 5,359 ludzi, Holsztynja 5,400, Schwerin 5,380, Strelitz 838, Oldenburg 3,738, Lubecka 511, Bremen 760, Hamburg 1,298 ludzi, czyli 9 kontyngensów 10 korpusu związkowego składa się razem z 49,881 ludzi. Oprócz tego należy do 15 kontyngensów rezerwy 22,511 ludzi; a zatem oprócz Prus i Austrii związek niemiecki wystawić może w ogóle 361,696 ludzi. (Patr. Z.).

* (Kwestja chilijska). *Correspondencia* pisze: „Powiadają, że nowe zajścia, które miały miejsce w Valparaiso z okoliczności bombardowania tego miasta, zniewoliły rząd chilijski do zagrożenia reprezentantom Francji i Anglii, że odesłane im zostaną ich paszporta. Jest to zbyt ważna wiadomość, ażebyśmy ją mogli przyjąć bez należytego potwierdzenia.“ Z Chili donoszą także, że obruszenie na posła angielskiego wyszło na jaw w ten sposób, iż wypowiedziano mu mieszkanie i nikt nie chciał mu wynająć innego lokalu. (Nordd. Allg. Z.).

* (Działania wojenne). Eskadra brazylijska na rzece Parana poczęła przygotowywać wszystkie środki do przeprawy przez tę rzekę armji sprzymierzonej. Paragwajczycy przysposobili się daleko lepiej do obrony i energicznego odporu napadu, niż o tem sądzono. Korespondent z Rio-Janeiro podaje zajmujące szczegóły o pierwszych działaniach wojennych admirała Tamandaré, który zmuszony był zbadać wprzód dokładnie nieznaną mu brzegi Parany i równocześnie śledzić za poruszeniami nieprzyjaciela, który w niczem nie traci sił swoich i odwagi. (Nordd. Allg. Z.).

* (Zaprzeczenie. — Hr. Werther). *Wiaden, 24 maja.* *Const. Oester. Z.* pisze: O układach Manteuffla z Gablenzem i księciem augustenburgskim w przedmiocie wycofania wojsk austriackich, sfery kompetentne nic nie wiedzą. — Taż gazeta, z powodu pogłosek podanych przez gazety wiedeńskie, że hr.

Werther znajdował się na ostatnim wieczorze u hr. Mensdorffa, robi uwagę, że okoliczność ta nie zmienia nic w zwyczajach stosunków dyplomatycznych. Pismo pomienione powiada wyraźnie, że należy oddać hr. Wertherowi sprawiedliwość za ducha pojedawczego, z jakim pojmował on zawsze i wykonywał swą misję. Potwierdza się także, iż błędną była wiadomość, jakoby prusacy bawiący u wód w Karlsbadzie doznali zniewagi. (Wolffs T. B.).

* (Wywóz z boza). *Karlsruhe, 24 maja.* *Karlsruher Z.* ogłasza telegram z Wiednia z daty wczorajszej, podług którego wywóz zboża z Austrii do związku celnego nie jest bynajmniej wzbroniony. (Tamże).

* (Kwestja węgierska). *Peszt, 22 maja.* Podług telegramu zamieszczonego w *Allg. Aug. Z.*, w sferach izby deputowanych panuje przekonanie, że wkrótce stanie się zadosyć żądaniom sejmowi węgierskiego. W przeciwnym razie hr. Majlath poda się do dymisji. Na zamku w Budzie przyspasabiane są z wielkim pośpiechem apartamenta dla cesarza i cesarzowej. (N. Preus. Z.).

* (Ks. Adam Sapieha), który będąc uwięzionym z powodu udziału w ostatnim powstaniu polskim, zbiegł był ze Lwowa zagranicę, uzyskał obecnie amnestję i wrócił już do Galicji. (N. Preus. Z.).

Francja.

* (Kongres). *Pays* pisze: Przypuściwszy, że Austria, Prusy i Włochy przystaną na propozycję kongresu, to i w takim razie trzy te mocarstwa musiałyby porobić dla miłości pokoju zbyt wielkie ustępstwa, ażeby osiągnąć pomyślny rezultat. Zresztą żadne jeszcze z tych trzech mocarstw nie mogło wynurzyć swego zdania w przedmiocie kongresu, który nie został im dotąd w formie urzędowej zaproponowany.

* (Polityka Francji). *Dziennik Liberté* pisze: Ludzkość wymaga, ażeby Francja nie powodowała się żadną fałszywą wspaniałomyślnością. Lecz byłoby to właśnie fałszywą wspaniałomyślnością czekać, aż Włochy i Prusy doznają kilka porażek. Ponieważ cesarz austriacki nie mógł w r. 1859 dać sobie radę przeciw Francji i Włochom, przeto w r. 1866 nie zdoła stawić oporu trzem takim mocarstwom, jakimi są Francja, Prusy i Włochy. Bardzo być może, iż zaślepienie jego kosztować go będzie więcej niż utratę jednej prowincji; bardzo być może, że nie dość będzie dla niego utracić Wenecję, lecz że zaślepienie jego spowoduje utratę korony i państwa, albowiem ze zwycięskiego przymierza Francji i Włoch, mogą wyniknąć nowe kombinacje. Jeżeli przyjdzie do tego, w takim razie cesarz austriacki sam sobie winę tego przypisze.

* (Konferencja). *Europe* z 24-go b. m. podaje wiadomość z Paryża, że konferencja w kwestji księstw dunajskich odbędzie się 25 lub 26-go b. m. posiedzenie z powodu przybycia księcia Karola hohenzollernskiego do Bukaresztu. (Wolffs T. B.).

* (Książę Metternich). Korespondenci zagraniczni donoszą, że książę Metternich ma być odwołany z swojej posady. Można śmiało zapewnić, że wiadomość ta nie jest wcale oparta na żadnej zasadzie. Książę Metternich bowiem posiada ciągle jak najzupełniejsze zaufanie swojego rządu, i znajduje się w jak najprzyjaźniejszych stosunkach tak z dworem tuieryjskim jak i z ministrem spraw zagranicznych. (La Fr.).

Hiszpanja.

* (Raport). Główny dowódca eskadry hiszpańskiej na oceanie Spokojnym przesłał do ministra marynarki w Madrycie urzędowy raport o zbombardowaniu Valparaiso. Admirał hiszpański dowodzi, że chwycił się wszelkich środków ostrożności, ażeby, o ile można było, jak najmniejsze zrzucić szkody niezbędne z koniecznością wojny. Odwołując się on na świadectwo admirała angielskiego Denmana, który miał odpowiedzieć, że według osobistych informacji, miały tylko zginąć cztery osoby. (La Fr.).

* (Żądanie). Rząd hiszpański zażądał od kortezów, z powodu ewentualności zagrażających Europie, ażeby mu wolno było zastosować prawo o poborze podatków, jeżeli takowe nie zostaną uchwalone do 30-go czerwca; ażeby mógł zmniejszyć stosunkowo pensje wszystkich urzędników, z wyjątkiem tych, którzy należą do armji aż do rangi pułkownika; ażeby miał prawo uregulowania długów nie zgłoszonych w tekście prawa 1851 r.; podniesienia sum przeznaczonych do amortyzacji, i zaciągnięcia narodowej pożyczki po 3% w ilości 60 milionów piastrow; dług ten stosownie do okoliczności, ma być zagwarantowany albo oparty na dowolnych układach; nareszcie, ażeby rząd mógł powiększyć według potrzeby siły armji morskiej i lądowej. Na kongresie odbyło się odczytanie sprawozdania komisji. Z 7-u wydziałów sześć wybrały komisarzy przychylnych projektowi. (La Fr.).

Holandja.

* (Środki militarne). W zeszłą sobotę interpelowano holenderskiego ministra wojny, na posiedzeniu drugiej izby stanów jeneralnych, w przedmiocie obiegających pogłosek o zamiarze powołania czterech klas milicji i posłania do Indji kilku okrętów wojennych dla obrony brzegów. Minister nie chciał dać stanowczej na tę interpelację odpowiedzi, lecz pomimo to, ze słów jego okazuje się, że rząd chce być gotów na wszelki wypadek. Co się tyczy posłania do Indji wschodnich okrętów wojennych, z oświadczenia pana Blanckena wyprowadzić można, ten wniosek, że nie dano jeszcze w tym względzie żadnych rozkazów. (Nordd. Allg. Z.).

Niemcy.

* (Wnioski na sejmie związkowym). O wnioskach postawionych na ostatnim posiedzeniu sejmku związkowego, *Prov. Corr.* pisze: „Nowy ten krok ze strony średnich i małych państw niemieckich, różni się do poprzedniego wniosku saskiego tem, że żądanie rozbrojenia skierowane jest nie przeciw samym tylko Prusom, lecz także jednocześnie przeciw Austrii i Saksonji. Poprzednie przeto uchwały, wymierzone jedynie przeciw Prusom, pozostaną bez wszelkich dalszych skutków. Z tej okoliczności, oraz z ogólnej treści nowego wniosku, wyprowadzić można wniosek, że stanowczym przeciwnikom Prus nie powiodło się na naradach bambergskich przywieść do skutku nieprzyjacielską postawę względem Prus, i że raczej wzięty górę rady, ażeby pozostałe państwa niemieckie przyjęły pomiędzy Prusami i Austrią postawę pośredniczącą. Państwa te dopomogą bez wątpienia do trwałego zapewnienia pokoju związkowego w takim razie, jeżeli z jednej strony zwrócą się z całą powagą do Austrii z propozycjami pokoju, z drugiej zaś strony, przystaną chętnie na propozycje pruskie w przedmiocie reformy związku. Taka byłaby jedyna rękojmia dla powagi i szczerości ich życzenia utrzymania pokoju.“

* (Sejm). *Drezno, 24 maja.* *Dresd. Jour.* pisze: Sejm nadzwyczajny królestwa saskiego zwołany został stanowczo na 26 b. m. Król otworzy osobiście sejm w przyszły poniedziałek. (Wolffs T. B.).

* (Zaprzeczenie). *Drezno, 24 maja.* O dzisiejszym posiedzeniu sejmku związkowego, *Dresd. Jour.* powiada: Austria, Saksonja i Wirtemberg zaprzeczyły stanowczo oświadczeniu Prus w przedmiocie postawy tych państw względem wniosku średnich państw. (Tamże).

* (Drogi żelazne). *Drezno, 23 maja.* Dyrekcja drogi żelaznej rządowej podaje do wiadomości powszechnej, że przewóz towarów na drogach żelaznych saskich nie został ani na chwilę wstrzymany lub ograniczony. (Tamże).

Prusy.

* (Posłuchanie. — Chrzes). *Berlin, 24 maja.* Król przyjmował dziś przed południem na posłuchaniu przybyłego tu z Petersburga feldmarszałka ruskiego księcia Barjatyńskiego. Następnie w południe król udał się do Poczdamu na uroczystość chrztu dziecięcia następcy tronu pruskiego, dokąd inni świadkowie tej ceremonji udali się pociągiem nadzwyczajnym o g. 1-iej po południu. (Wolffs T. B.).

* (Świta królewska). *Berlin, 22 maja.* Za królem wyjadą do głównej kwatery hr. Bismarck, minister wojny, generał adjutant Alvensleben, szef gabinetu wojny Treskow, radca gabinetu Mühler, nadworny lekarz, dr. Lauer, marszałek dworu hr. Perponcher, tajny radca nadworny Borek i kilka innych osób. (Patr. Z.).

* (Wymiana banknotów). *Berlin, 23 maja.* Od kilku dni znacznie zmniejszył się nawał do tutejszej kasy głównej banku tych, którzy chcieli wymienić banknoty na srebro. Dla ułatwienia wymiany, bank urządził w swym gmachu cztery kasy. (N. Preus. Z.).

* (Oficerowie zagraniczni). *Berlin, 22 maja.* Od kilku dni bawią tu oficerowie zagraniczni, którzy otrzymali pozwolenie do wzięcia udziału w przyszłej wojnie. (Patr. Z.).

* (Petycja). *Publicist* zamieścił proklamację wzywającą naród do podpisania adresu do króla z prośbą o wydanie dekretu co do nowego prawa wyborczego. Petycja ta wynurza życzenia, że rząd stawiać może od siebie kandydatów, za którymi liczyć się mają wszystkie głosy nie złożone przy wyborach. (Patr. Z.).

* (Obawa). Wszystkie okoliczne wsie pod Berlinem przepełnione zostały rodzinami, które z obawy przed kroatami i Czechami armji austriackiej opuścili swoje domy na Szląsku. (Patr. Z.).

Włochy.

* (Aresztowania. — Modły publiczne. — List cesarza Napoleona. — Wojska francuzkie). Listy z Rzymu z 19-go b. m. donoszą, że

aresztowano nocy poprzedniej 18 osób obwinionych o namawianie żołnierzy papieżkich do dezertowania. Minister wojny zabronił żołnierzom papieżkim wydalać się z Rzymu. — Kardynał-wikariusz zalecił modły publiczne do Matki Boskiej, na tę intencję jak i przed zwycięstwem pod Lepantem. — Powiadają w Rzymie, że cesarz Napoleon napisał do papieża list po mowie mianej w Auxerre. — Panuje przekonanie, że wojska francuskie staną znowu nad granicą neapolitańską. Ludność mieszkająca koło tej granicy domaga się wojsk dla obrony jej od bandytów. W braku wojsk, prosi ona o pozwolenie uorganizowania straży bezpieczeństwa publicznego. (*La Patr.*)

* (Flota). *Trjest, 21 maja.* Z Ankony donoszą, że w porcie tym robią przygotowania na przyjęcie floty złożonej z 40 statków. (*La Patr.*)

* (Garibaldi.) *Movimento* donosi, że Garibaldi ma wkrótce przybyć na ląd stały. Dzieci jego, Menotti i Teresita, przybyli 17-go b. m. do Genui, z kąd udali się do Nicei, gdzie brat Garibaldeggo leży chory niebezpiecznie. Ricciotti, najmłodszy syn spodziewany jest lada chwila z Anglii we Florencji, z kąd uda się także do Nicei. (*Nordd. A. Z.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Z Piotrkowa, 8 (20) maja 1866 r.

Ruch miejscowy z powodu manifestacji na cześć Najjaśniejszego Pana. — Toasty na cześć generała Zabołockoj. — Przyjazd warszawskiego wice-gubernatora i kwestja gubernji. — Ruch około odbudowy pogorzelsk. — Zamek.

Z nadejściem wiosny, miasto tutejsze ożywiło się i obudziło ruch taki, jakiego dawno w niem nie było. Trzy główne składają się na to powody: szereg uroczystości—wywołujących manifestacje ludowe na cześć Najjaśniejszego Pana i pantującej Rodziny; roboty około odbudowy pogorzelsk—sprowadzające znakomitą liczbę klasy robotczej z zagranicy i z kraju; i pogoda—wywołująca liczną ludność z zaskorupiających leż zimowych na ulice i w pozamiejskie okolice. Nie możemy pominąć posiedzenia zebranych niedawno w niewielkie kółko na suty obiadek, któremu prezydował jeden z dawnych podwładnych zasłużonego generała Zabołockoj, członka komitetu urządzającego, z powodu nominacji jego na szefa żandarmów okręgu III-go i p. o. generał-policmajstra w król. polskiem i smutnej wiadomości o chorobie nowonominowanego. Toasty na cześć i uznanie zasług poważanego i kochanego przez podwładnych generała, wzniesione przez dawnego sztabistę niegdyś sztabu głównego armji czynnej, świadczyły jak nieklamane uczucia poważania i miłości, przejmują wszystkich, nie tylko dziś zbliżonych, ale i tych, którzy już opuścili zawód służbowy, a zbliżeni byli czy to w prywatnem czy w publicznem życiu z szanownym dostojnikiem. Oby Bóg podźwignął dostojnego męża z niemocy i wskrzesił dawne siły. W niemałe także poruszenie wprawił całe miasto przyjazd w wigilję dnia tego warszawskiego wice-gubernatora, — przyjazd mający na celu najważniejszą dla Piotrkowa kwestję, która jest u nas wciąż na porządku dziennym, urzeczywistnienia i rozwiązania której właściciel domu wygąda z zadowoleniem, a lokator z trwogą i niechęcią; od rozwiązania której zależy los miasta i okolicy; słowem kwestję podniesienia Piotrkowa do godności miasta gubernjalnego, za czem idzie ulokowanie w niem biur rządu gubernjalnego. Dopóki radzą i kombinują, a tymczasem nad miastem dotąd powiatowem wisi niepewność jak miecz Damoklesa. Jak wprzód tak i teraz sprzeczne wieści miotają sprzecznemi namietnościami życzących to tego to owego. „*Będzie lub nie będzie gubernia*”, wciąż jedno i to samo pokazuje buletyn miejski w kalejdoskopie codziennego sprawozdania. I nie bez przyczyny ta trawiąca gorączka wyczekiwania wytworzyła epidemję lokalną. Kwestja bowiem gubernji dla Piotrkowa, jeśli nastąpi rozdział powiatów, jest kwestją życia lub śmierci: życia—jeśli powąsjuje na stolicę gubernji, koncentrując w sobie martwe dziś arterje przemysłu, handlu i administracji w ogólnem ciele projektowanego obwodu kraju; śmierci—jeśli zostanie stolicą półpowiatu, odstępując żywniejszą, zamożniejszą i przemysłowszą połowę Radomskowi, mającemu zasób warunków do przyszłego rozwoju. Tu nie ma *juste milieu*, a każdy, nie polityk i nie ekonomista nawet, uznaje mimowiedzy odzywające się wewnątrz: *tout ou rien*...

Nim co będzie, pogorzelski ożywił nadzieją gubernji, jak mrówki krzątają się około odbudowy rewiru żydowskiego. Już z dziesięć domów rozpoczęto i z usunięciem rumowisk po pogorzeli znikną wkrótce ślady Herkulanum i Pompei Piotrkowa. A było to prawdziwe Herkulanum swego rodzaju. Przeszło trzydzieści sterczących kominów; ruiny wpół zwalonych lub zapadłych murów; kupy gruzu po domach i domkach, ścieśnionych tak blisko siebie jak gdyby jeden

na drugim siedział lub trzymał się jeden drugiego jak pijany płotu; rów kilkołokciowy pod nazwaniem rzeki, ochrzczony z dawna mianem *Strawy*, jak gdyby ona miała służyć za strawę dla ludności miejscowej, lub strawić miazmy kilku tysięcy ludzi, dziesiątkujące nieuniknioną w takim ścieśnieniu i brudach epidemją; gmach starożytny zamku grodzkiego, niespożyty czasem ni ogniem; rumiska niedawnych kamienic na palach zajmujących nie tylko koryto Strawy, ale most nawet; ruiny szpetne zabudowań po-franciszkańskich—oto widoki ciekawe dla turysty, terytorjum dostojne badań artysty, budowniczego, geologa i archeologa. Aż do ostatniego Najwyższego Ukazu o równouprawnieniu żydów, nie mieli oni wyraźnego de jure w Piotrkowie miru, ale zapauowali nad nim właściwą jak i w innych miastach przewagę; tak krwawo zaś wywalczywszy terytorjum swoje, zrobiwszy go siedliskiem wyłącznym handlu i ogrzkiem giełdy miejscowej, nie dziw że z takim fanatyzmem rękami i nogami trzymają się kącika, mimo niedogodności największych z topograficznego położenia. Całe to bowiem terytorjum jest przepaścistym bagniskiem, nie mającym nigdzie stałego gruntu, na którym możnaby założyć fundamenta domu. Taka właśnie miejscowość tłumaczy powód wzniesienia tu obronnego zamku, którego podług strategicznych pojęć odległej przeszłości, tem był warowniejszy im niedostępniejsza otaczały go wokoło bagna i wody. Prócz podziemia czyli piwnic ze sklepieniem wszystkie piętra tego zamku miały tylko sufitu i podwójne belkowania, pozostałe z nich belki modrzewiowe śmiało jeszcze mogłyby udźwignąć sufitu i podłogi i czekają ręki która niezrażona nakładami wzięłaby się przyprowadzić gmach ten do stanu mieszkalnego, by obok użytku zachować wartość historyczno-artystycznego pomnika, który mógłby stanowić ozdobę nie tylko miasta ale całego kraju. Zdaje się że obecnie zbliża się ta chwila. Obliczywszy bowiem że krzepki ten starzec z wielkiem zaledwie wysileniem nowoczesnych tararów dałby się w gruzi zamienić, postanowiono sprzedać go na własność prywatną, w nadziei że może się znaleźć przemysłowiec mogący go spożytkować. I niepodobna było lepiej coś obmyśleć, chociaż lepszym i pewniejszym byłoby dla powyższych widoków, zrobić poprostu podarunek z niego takiemu, którego na swą wprawdzie korzyść, lecz ku ozdobie miasta i zachowaniu pomnika, zrzyknęłaby się na przyjęcie odpowiednich warunków.

ASS.

Włód, 22 maja.

Proklamacja przeciw proklamacji. — Powrót ks. Adama Sapiehy. — Odpowiedź rządu włoskiego na przedstawienie emigrantów polskich.

Czego hr. Starzeński najmniej mógł się spodziewać, to właśnie nastąpiło. Na jego proklamację, odpowiedziano proklamacją, która opuściwszy prasę *pokątną*, krąży obecnie w licznych między powszechnością egzemplarzach. Mniejsza o to, że autor albo autorowie jej przemawiają do narodu jakoby z wysokości nowego rządu *obłokowego*; i to nie powinno być także bardzo niepokoić pana regimentarza, że w niej zaaplikowano bardzo wiele nieprzyjemnych rzeczy rządowi austriackiemu; ale co nie może być dlań rzeczą obojętną, to właśnie to, że treść treści proklamacji, jakoby Austria polaków tumaniała—trafiła do przekonania tych sfer, na których pomoc bądź ręką, bądź gębą w formacji legionu najwięcej liczone.

Biali osłupieli. Trwożliwi widzą już Mierosławskiego z toporem w ręku...

Przybył wczoraj wieczór ks. Adam Sapieha. O stanowisku jakie zajmie w obec ścierających się prądów austriacko-polskiego i anti-austriacko-polskiego przesądzać nie chcę. To jednak nie zaszkodzi przywieść na pamięć już dziś z niedawnego życia politycznego księcia, że lubi na dwóch stołkach siadywać.

Mogę wam donieść że źródła autentycznego, że rząd włoski oświadczył stanowczo, iż formować legionu polskiego nie pozwoli.

Oby przecież raz emigracja przyszła do rozumu i starała się o powrót do kraju, miasto demoralizować się wszelkiego rodzaju zebranią.

Paryż, 20 maja.

Giełda. — Uzbrojenia francuskie. — *Opinion* p. Guérout'a przemawia do węgów i galicjan. — Książę A. Sapieha płaci swoje długi rewolucyjne. — Wiadomości rozmaite dotyczące emigracji.

Giełda jest pod wpływem bardzo złych wrażeń. Wszyscy wierzą w wojnę, i wierzą teraz bardziej niż kiedykolwiek. Powiadają, że kongres jest niemożliwy. Panuje przekonanie, że wszelkie porozumienie uprzednie jest niemożliwe. Wszyscy widzą jedną tylko rzecz możebną: wojnę! Cała kwestja na tem zależy, kiedy wojna wybuchnie. Czy pomiędzy 20 i 25-tym maja? Czy też pomiędzy 1 i 10-tym czerwca? Czy przed likwidacją, czy też po takowej? Na tem zależy cały interes giełdy. Koniec dzisiejszej giełdy

przedstawia jak najniższe kursa: konsolidy angielskie spadły o jedną ósmą, renta francuska stoi po 63.70, a renta włoska po 38.10.

Hr. Goltz, ambasador pruski, miał wczoraj długą konferencję z cesarzem.

Wojska francuskie w liczbie 30,000 ludzi są skoncentrowane w Sabaudji pod dowództwem generała Bourbaki. Magazyny ubiorcze i amunicyjne dla armji, stoją w pogotowiu do dostarczenia ogromnej ilości efektów i rekwizytów. Dowiaduję się, że towarzystwa dróg żelaznych otrzymały polecenie porobienia przygotowań do szybkiego przewozu wojsk, i że rząd francuski zamierza wzbronić wywóz koni.

Z Tulonu donoszą, że wszyscy dowódcy zostający w służbie czynnej zostali powołani do prefekta morskiego. Na skutek odbytej tam narady, rozmaite zarządy portu przystąpiły niezwłocznie do sporządzenia inwentarza zapasów żywności i rekwizytów rozporządzalnych, znajdujących się w magazynach marynarki. Odbywane są inspekcje nawet statków rezerwowych, dla postawienia ich na stopę gotowości do wypłynięcia na morze za pierwszym rozkazem. Nareszcie skład zarządu obozów został zwiększony i przystąpiono do inspekcji i uzupełnienia rekwizytów obozowych.

Opinion Nationale, albo raczej *Opinion* (zdanie) p. Guérout'a, sposobi się także do wojny: kilka dni temu, czyniąc zadość wymaganiom Türa, Puky'ego, Kossutha, pismo to ogłosiło manifest wojowniczy, wzywający węgów do rokосу i do zaprowadzenia w Węgrzech konstytucji politycznej, społecznej średnim wiekiem i niezbędnej dla rozwoju tego nowego świata, którego p. Guérout jest jedynym wynalazcą. Deak, przewodca stronnictwa narodowego węgierskiego, odpowiedział p. Guéroutowi ofiarowaniem cesarzowi austriackiemu 150,000 ochotników węgierskich. Czyżbyście dali wiarę temu, że *Opinion Nationale* obwinia teraz p. Deaka o zdradę? Doznawszy z tej strony porażki, *Opinion Nationale* zwraca się dziś do galicjan. Jakże śmiecie, powiada ona, zaciągać się pod sztandary Austrii? Nie tam dla was miejsce, lecz we Włoszech, pod sztandarami króla Wiktora Emanuela. *Opinion Nationale* straciła wyraźnie rozum, wyobraża bowiem sobie, że rząd austriacki dawać będzie paszporta wszystkim polakom, którzy zechcą zaciągnąć się pod sztandary Mierosławskiego i jemu podobnych.

Książę Adam Sapieha, galicjanin, który był komisarzem rządu mistyfikującego, a następnie członkiem ogniska londyńskiego, znany jest z tego, że kazał fałszować bilety kredytowe ruskie. Intrygował on w Madrycie, Sztokholmie, Bukareszcie, występował jako zawzięty nieprzyjaciel rządu austriackiego, posyłał pewne indywiduum, które miało pewne zamiary co do jednego z ministrów austriackich... i teraz ten godny patrijota uzyskał amnestję i wraca do kraju i do swych dóbr. Panie Adamie Sapieho, ponieważ wracasz do domu, przeto zapłać przynajmniej twoje długi! Sir Montague R. Leverson 66. Bishopsgate London i szef szwadronu Alvo Szilvagy, proszą cię o to za mojem pośrednictwem.

Emigracja nasza spieszy ze wszęch stron do legjonów, lecz pod tym względem panuje jeszcze rozdwojenie: jedni chcą zaciągnąć się we Włoszech, inni w księstwach dunajskich. A tymczasem, co robią w Bukareszcie delegowani towarzystwa demokratycznego polskiego? Widzimy tam pp. Kopernickiego, Deskura, Łukaszewskiego, Dobrowskiego, Dąbrowskiego, Omiecińskiego, Wojnarowskiego, Sirkę, Bohdanowicza i kilku innych fanatyków, którzy opuścili niedawno Szwajcarję dla zainstalowania się w księstwach dunajskich i intrygowania na korzyść p. Bratiano i jego spółników. Rząd rumuński wielce się naraża dając schronienie Łukaszewskiemu, autorowi katechizmu politycznego międzynarodowego. W każdym razie, jeżeli indywiduum to może przemieszkować bezkarnie w Rumunji, nie radzę mu pokazywać się w Paryżu, albowiem źle by go tu przyjęto.

Wczoraj miał miejsce koncert Wojciecha Sowińskiego na korzyść szkoły Zabielskiego, która ma wydać przyszłych hetmanów armji polskiej. Tak przynajmniej głosi sam Zabielski.

Dowiaduję się, że stowarzyszenie opodatkowanych dobrowolnych w Paryżu wezwane zostało obecnie przez kogoś bezimiennego z Genewy, ażeby posłało do tego ostatniego miasta (dołącza się adres) 3,000 franków dla poparcia sprawy. Ten Chmieliński jest zbyt żądny pieniędzy, albowiem od stycznia r. b., po raz to już czwarty dopomina się o przysłanie mu pieniędzy.

Syn Kossutha przybył onegdaj do Paryża i udał się dziś napowrót do Florencji. Emigracja węgierska opuściła Paryż i udała się do Włoch. Ludzie ci wyobrażają sobie zawsze, że Węgry zbuntują się dla podobania się im i dla uniknięcia gniewu dzienników *Siecle* i *Opinion Nationale*.

A. M.

Paryż, 22 maja.

Jeszcze o Kuncewicu.—Koszta kanonizacji. — Tajne stowarzyszenia.

Podług ostatniego dekretu papieżkiego, Józef Kuncewicz, kanonizowanym będzie stanowczo w czerwcu przyszłego roku. Koszta kanonizacji mają być kolosalne; król Franciszek II dowiedziawszy się, iż ojciec św. zamierza zrobić świętą jego matkę, więcej się tem zmartwił niż ucieszył. OO. zmartwychwstańcy nie troszczą się o coś podobnego, nie z swej szkatuły bowiem ponoszą oni podobne wydatki;—od czego polskie damy, tak gorąco kraj kochające, że wszystko za granicę wywożą, a w miłej ojczyźnie nic prócz długów niezostawiają? Takie to już pojęcie o patriotyzmie; wszystko dla efektu.

Często zdarza się spotkać z zapytaniem, czy rzeczywiście istnieją jeszcze w Europie tajne stowarzyszenia, zbrojne w zbrojeckie trybunały, jak to opisują książki? Stowarzyszenia tajne sztyletowe istnieją od wieków. Już w średniowiecznych czasach, grasowała krwawa *Vehma*, w Westfalji mająca swe centrum. Całej energii kilku cesarzów niemieckich potrzeba było do jej zniszczenia. Ostatni podobnym stowarzyszeniem jest to, które 1833 roku w Bernie założył Mazzini. Emigranci Stoltzman i Dybowski wpisali doń Polskę. Dziełem tej konspiracji była rewolucja 1848 roku, sławny zamach Orsiniego i całe tysiące skrytobójstw dokonanych po całym świecie. W stowarzyszeniu tem panuje dyktatura, doktryną jego polityczną jest socjalizm, a los wyciągnięty z uray robi katem. Członkowie „nowych ludów”, rozrzućeni po całym świecie, żyją w tajemnicy, naczelnicy tylko centrum, nie tają się z swoją egzystencją. Inicjacja odbywa się przez przyjaciela i to bardzo ostrożnie.

Słów te kilka uważaliśmy potrzebę skreślić, niejako dla przestrogi młodzieży w ogóle, a szczególnie emigracyjnej, by wdany raz wiedziała co znaczy „młoda Polska”, że pod jej wezwaniem, zmuszonym być można do najstraszniejszych zbrodni. W czasach dzisiejszych przestrogi takie mają swe *à propos*. J. R.

* Przyjechali do Warszawy: generał-major-inżynierji *Mielników* z Petersburga; generał-lejtnant *Krasnokutski* z Pińczowa; generał-major *Kachanów* z Grójca; gubernator cywilny gubernji płockiej, baron *Medem* z Płocka i dymisjonowany generał-major *Sulina* z Paryża;—wyjechali: hrabiowie: *Beroldangen*, *Szuwatow* i *Chreptowicz*; frejliny: *Carel*, *Buget*, *Rohrberg* i baronowa *Mazenbock* za granicę; generał-adjutant, baron *Korff*, generał-major *Halle* i lejb-chirurg *Obermiller* do St.-Petersburga; generał-major *Karców* i superintendent kościołów ewangelicko-augsburskich w królestwie, ksiądz *Ludwig* do Radomia.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 294, wyjechało osób 370;—koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 91, wyjechało osób 103;—onegdaj w ogóle przyjechało osób 843, w tej liczbie z zagranicy 14; wyjechało 586, w tej liczbie za granicę 8.

* *Listy niewłaściciele do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 25 maja 1866 roku a mianowicie, pod adresem: Marjanna Radziszewska w Brzeźnicy w Powiecie Bielskim, Kasper Kąkol w Nowych-konnikach, Janin Skołów w Kostromie, Wawrzyniec Trzeźniewski we wsi Biały, Grzegorz Szrejjer w Petersburgu, A. Burogo we wsi Makowiec, Helena Rakowska w Klonowie przez Paplin, J. Wagedon w Porecze, Łabęcka w Rakowie.

* W dniu 25 Maja 1866 roku urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: pięci męskiej 10, żeńskiej 11, *Starozakonnych*: męskiej 5, żeńskiej 4, razem 30: zaślubieni *Chrześcjanie*: Stokowski Michał obyw., z Stenzel Lucją Marją; Nadoliński Adam obyw., z Winnicką Teofilą obyw.; zmarli *Chrześcjanie*: Baumgarten August lat 40 dek.; Trzankowska Marjanna lat 28 znowa druk; Manterbach Karol lat 67 mul.; Lempke Gustaw lat 26 flis; Duwe Daniel lat 48 wyrobn.; Zarzeczny Tomasz lat 38 służ.; Nozyków Salomea lat 66; Sitek Rozalja lat 43; Chojnacki Karol lat 10 syn szew.; Ćwikła Felicja lat 2 cór. litog.; Jabłońska Aniela lat 2 cór. poczn.; Sereżyński Kazimierz lat 3 syn konduk poczn.; Piotrońska Teodora mies. 1. Sawicka Józefa mies. 2, Sieklucka Julja dni 14, Chrzanowska Katarzyna dni 23, Juszyńska Leokadja mies. 5 wychowawcy dziec. Jezus; Sobko Bronisława dni 5 cór. żołn.; Beker Adam lat 3; Morawski Adam mies 1 syn urzęd.; Przybylska Marjanna dni 6 cór. stol.; Andreas Jan dni 3 syn wyrob.; *Starozakonni*: Zalcfas Mosiek rok 1; Hertz Izrael mies. 10; Chojna Abram mies. 8; Gradman Lejb lat 6; Micenmacher bezim. dni 2; dziecię pięci żeński. niez. urodz.

* (*Nekrologja*). W dniu 25 b. m. zmarł, opatrzony Śmi Sakramentami, s. p. Tomasz Jackowski, właściciel dóbr w gubernji Warszawskiej. Nabożeństwo żałobne za duszę zmarłego, odbędzie się w poniedziałek dnia 28 Maja, w kościele św. Krzyża o godzinie 11 rano, pogrzeź zaś zwłok, które przeprowadzone zostaną do dóbr zmarłego, nastąpi dnia 30 b. m. to jest we środę o 11 rano, z kościoła parafialnego w Mogielnicy, na który to smutny obrzęd pozostała rodzina, przyjaciół i znajomych zaprasza.

Kalendarz.

W niedzielę, 27 maja, — św. Trójcy, i św. Magdaleny de Pazi. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 52; zach. o godz. 8 min. 3.

W poniedziałek, 28 maja, — św. Germana bisk. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 51; zach. o godz. 8 min. 4.

Widowiska.

Warszawa, dnia 13 (25) Maja.

TEATR WIELKI. — *Dziś*, Wystąpienie panny Bogdanoff, balet *Gizella*. (Zacznie się o godzinie 8 ej). — *Jutro*, Opera *Verbum nobile*, i operetka *Dziesięć cór na wydaniu*. (Zacznie się o godz. 8-ej).

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, Pan Stefan z Pokucia; *Chcę sobie pochulać*. (Zacznie się o godz. 8-ej). — *Wczoraj* dawano *Sztuka przypodobania się*; *Piętro wyżej*, było osób 400.

DOLINA SZWAJCARSKA. — Dziś i codziennie Wielki koncert B. Bilsge. — We środy i soboty Symfonje.

Jutro. — I. Uwertura z opery Zampa, Herolda; Slavenbal-kadryl, Straussa; Wielka arja z op. Romeo, Belini (solo na trąbę); Potpourri z op. Faust, Gounoda (z arfą). — II. Uwertura z op. Hugonoci, Meyerbeera; „Die ersten Curen” walc Straussa; Chór i marsz z op. Tanhauser, Wagnera; Vox-Populi, Potpourri Conradiego. — III. Uwertura z op. Sroka Złodziej, Rossiniego; Frauenherz polka mazuka, Straussa (z arfą); Trumbilder, fantazja Lumbiego (solo na cytarze); „Reveil du Lion”, fantazja Kąskiego. — (Zacznie się o godz. 6-ej; — cena wejścia kop. 20).

Prjutrze. — I. Uwertura z op. Wolny Strzelec, Webera; Najaden-kadryl, Gungla; Introdukcja z op. Afrykanka, Meyerbeera; Róg czarodziejski, Oberona, fantazja Wieprechta. — II. Uwertura z op. Leonora N. 3, Bethovena; „Die Schöbnbrnner” walc Lannera; Introdukcja i chór żołnierzy z op. Faust, Gounoda (z arfą); Péle-méle, potpourri Conradiego. — III. Uwertura z op. Niema z Portici, Auber; Krethi i Plethi, polka-mazurka Conradiego; Medytacja Bacha, i preludje na arfę i na orkiestrę Gounoda; Czardas z op. „Duch Wojewody” Grossmanna. — (Zacznie się o godz. 6-ej; —cena wejścia kop. 20). — *We środę*, po raz pierwszy: Suite (N. 2) E-moll Lachnera.

CYRK BLENNOWA. — *Jutro*, Dwa Wielkie Przedstawienia. — (Początek o godz. 1-ej i o godz. 6 ej). — *Pojutrze* Wielkie Przedstawienie. — (Początek o godz. 6-ej).

Cenw targowe dnia 13 (25) maja 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — do	
	ruble srebrne i kopiejki	
Pszenica Waga 230 — 240 f.	5 70	8 5
Żyto „ 224 — 230 f.	4 42 1/2	4 50
Jęczmień	3 —	3 50
Owies	2 25	2 55
Groch polny	—	—
Kartofle	1 65	1 80
Pud siana od k. 27 1/2 — 30. Pud słomy od k. 22 — 25;		
<i>Dowozy</i> : Pszenicy 250; Żyta 200; Jęczmienia 150; Owsa 500 korcy.		

KURSA TELEGRAFICZNE Agentury Rudolfa Okręt.

Petersburg d. 13 (25 Maja) 1866 r.

		za rubel srebrny	
Wexle na Londyn	3 mies.	26 3/4	3 3/4
„ Hamburg	„	23 3/8	3 3/4
„ Amsterdam	„	128	129
„ Paryż	„	271	272
„ Berlin 15 dni za 100 R.			
5% Pożyczka Sieglitza			
6% „ „			
7% „ Rothschilda			
1% „ Premjowa z r. 1864		110 3/4	111
2% „ „ z r. 1866		105 1/2	
5% Bilety Bankowe 89 3/4			
Akcje wielkiego Tow. dróg żelaz. za 125 R.		130	
Obligacje			
Akcje drogi żel. Warsz. Terespolskiej			
6% Metaliki			
4% „ Kupon z Lutego			
„ „ z Sierpnia			
„ Imperjały			
Dyskonto			
London Lfg.			

Obserwatorium Meteorologiczne.

13 (25) maja.		o godz. 6 rano. o godz. 4 po po.	
Barometr w milimetrach.	750.9	749.5	
Termometr Reaum.	+ 5.3	+ 13.6	
Stan nieba.	poch.	na pół po.	
Największe ciepło + 13.6 R. Najmniejsze ciepło + 4.2 R			
Z rana d. 14 (26) maja + 8.0 R. ciepła.			
Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 6.			

Dnia 12 (24) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 56, wyzdrowiało 34, umarło 7, pozostało 1670 (mężczyzm 724, kobiet 946); — z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 151, kobiet 171.

KURSA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dni 14 (26 Maja) 1866 r.

MONETY.	Żądają		Płacono			
	Rs.	Kop.	Rs.	Kop.		
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—		
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—		
Frydrychsory Pruskie	—	—	—	—		
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—		
PAPIERY (bez wartości kuponu)						
Oblig. Skarbu za rs. 100	83	50	—	—		
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—		
Obligacje Czastk. z r. 1835 po zlp. 500 za sztukę	—	—	—	—		
Certyfikaty Banku na Oblig. Czast. lit. A po zlp. 300 za sztukę.	—	—	—	—		
Lit. B po zlp. 200 za sztukę z kuponem.	—	—	—	—		
„ „ bez kuponu.	—	—	—	—		
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs. 100.	84	33	—	—		
Listy Zastawne III go Okr. Serji 2ej za 100 Rs. *)	83	33	—	—		
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	—	—	—	—		
Dowody Kom. Centr. Litw. za 100 Rs	—	—	—	—		
5 pożyczka rossyj. Stiglitz za r. 1854 za rs. 100.	—	—	—	—		
6 pożyczka Rossy. Stiglitz za r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—		
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100.	—	—	—	—		
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	100	75		
„ Sierpniowe za rs. 100.	—	—	101	—		
Rosyjska pożyczka prer. z 1865 rs. 100.	110	50	—	—		
„ „ 1866	106	—	—	—		
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125.	128	—	—	—		
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100.	—	—	—	—		
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	68	—	66	—		
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wiedeń. po frank. 500 za sztukę.	—	—	—	—		
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej za Rs. 100	61	—	—	—		
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100.	—	—	—	—		
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	94	—	—	—		
Akcje Dro. Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	94	—	93	50		
WEXLE.						
Berlin	100 Tal.	2 m.	34	55	134	10
„ „ „	„	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	9	—	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	109	50	—	—
Wiedeń	150 Zł. W.A.	2 m.	108	90	—	—
Petersburg	100 Ru. sr.	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	„	k. t.	—	—	—	—
„ „ „	„	1 r.	—	—	—	—
„ „ „	„	k.	—	—	—	—

*) Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 65%, *) „ „ „ do Listów Likwidacyjnych rs 1 k. 95%

KURSA TELEGRAFICZNE

Agentury Rudolfa Okręt.

z Berlina 13 d. (25 Maja) 1866 r.

z BERLINA.		żądata	płaca
6-ta Pożyczka Rosyjska			57
Obligacje Skarbu 4% „			57
Listy Zastawne 4% „			54
Bilety Banku Rosyjskiego			66 1/4
Weksle na Warszawę			64 3/4
„ Petersburg 3 tygodn.			72
„ „ 3 miesięczny			71
„ Londyn 3 „		6	18 3/4
„ Paryż 2 „			—
„ Hamburg 2 „			—
„ Wiedeń 2 „			—
Koleje Rosyjskie			67
Koleje Terespolska			—
dto Warszawsko-Wiedeńska			49 1/4
dto Warszawsko-Bydgoska			—
Nowa pożyczka premiowa 1 em.			74
„ „ 2 em.			70 1/2
Żyto na targu			40 3/4
„ „ dostawę wiosenną			42 1/2
z WIEDNIA.			
Weksle na Londyn		123	20
„ Hamburg		93	50
„ Paryż		49	30
Pożyczka Narodowa		62	70
5% Metaliki		56	50
Akcje Banku Kredytowego		130	—
z PARYŻA.			
Renta 3%		64	20
Akcje Kredytu Ruchomego		521	—
Dyskonto 8%			—
z LONDYNU.			—
3% Papiery (consols)			85 3/4

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWİADOMIENIA.

(N. D. 2757). *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości że oblig Banku Nr. 12748 wystawiony w d. 2 (14) Stycznia 1848 r. na rs. 30 na rzecz Józefa Adamowskiego zastępcy w wojsku za Edwarda Tymienieckiego zatracony został w mieście Warszawie. Wzywa się przeto każdego kto by był w posiadaniu rzeczonoego Obligu, iżby takowy w Kancelarji Banku polskiego złożył lub też mający wiadomość o jego znajdowaniu się. Bankowi doniósł przed 1 Maja 1867 r., po tym bowiem terminie oblig Nr. 12748 oznaczony, umorzony będzie, i nikt z niego korzystać nie może, bowiem kapitał nim objęty wraz z procentem, po dopełnieniu przepisanych formalności, prawem posiadaczowi lub jego cesjonariuszowi, wypłacony zostanie.

Warszawa d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r.

Vice Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu,
podpisano S. Szemioth.
Naczelnik Kancelarji,
podpisano J. Makulec.

(N. D. 3026) *Prokurator Królewski*

przy Trybunale Cywilnym Gubernji Radomskiej w Radomiu.

Zawiadamia strony interesowane, iż Maciej Haber, Komornik przy Trybunale Cywilnym w Radomiu mianowany, po wystawieniu kaucji prawem przepisanej, obowiązki swoje od dnia 20 Kwietnia (2 Maja) wykonywać zaczął.

Radom dnia 6 (18) Maja 1866 roku.
Waniewicz.

(N. D. 3031) *Towarzystwo Drogi Żelaznej*
Fabryczno-Łódzkiej.

Podaje do powszechnej wiadomości, że począwszy od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b. ruch osobowy i towarowy na drodze żelaznej Fabryczno-Łódzkiej, urządzony zostanie w sposób następujący:

Pociąg osobowo-towarowy, wychodzić będzie z Łodzi o godzinie 12 minut 23 w południe, stawać w Andrzejowie o godzinie 12 minut 50, przybywać do Koluszk o godzinie 1 minut 20. Tu łączyć się będzie z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Warszawy o godzinie 11 rano, ze Skierniewic o godzinie 1 minut 10, z Aleksandrowa o godzinie 9 minut 15. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowców o godzinie 9 wieczorem.

Pasażerowie zamierzający udać się w kierunku Warszawy lub drogą Bydgoską do Aleksandrowa, wyjeżdżać będą z Koluszk o godzinie 1 minut 46, pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godzinie 7 minut 30 rano, i przybędą do Warszawy o godzinie 5 minut 38 po południu, do Aleksandrowa zaś o godzinie 7 minut 20 po południu.

Podróżni zaś udający się do Łodzi, tak ci, którzy wyjechali z Warszawy pociągiem o godzinie 11, lub z Aleksandrowa o godzinie 9 minut 15 rano, jako też osoby przybywające pociągiem osobowym Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godzinie 7 minut 30 rano, wyjeżdżać będą z Koluszk o godzinie 2 minut 35 po południu, stawać w Andrzejowie o godzinie 3 minut 2 i przybędą do Łodzi o godzinie 3 minut 32 po południu.

Na stacjach Łódź i Koluszki, sprzedawane będą bilety osobowe i dopełnianą będzie bezpośrednio ekspedycja towarów do następujących stacji drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej: do Warszawy, Skierniewic, Piotrkowa, Radomska, Częstochowy, Granicy, Dąbrowy, Sosnowców, Łowicza, Kutna, Włocławka i Aleksandrowa, i nawzajem, ze wszystkich tych stacji odwrotnym kierunkiem urządzona będzie bezpośrednia ekspedycja osób, pakunków i towarów do stacji Łódź i Koluszki.

Warszawa dnia 23 Maja 1866 roku.
Naczelnik Kancelarji Zarządu Hass.
(7701)

(N. D. 2685). *Sąd Policji Poprawczej*
Wydziału Białskiego.

Podaje do publicznej wiadomości, że Brajna Błatya od niedozwolone i błędne leczenie obwiniona w mieście Łodzi zamieszkała. Wyrokiem Sądu Poprawczego Białskiego z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1865 r. na karę rs. 10, oraz na oddanie pod dozór policyjny przez lat dwa skazaną została.

Biała d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Waleszyński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 3065). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej*
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpniej śmierci Ksawery

Herman, wierzycielki sumy rsr. 2,000, z większej sumy rsr. 4,000 pochodzącej, a w pierwotnym kapitale rsr. 6,700, pod Nr. 10 Działu IV wykazu hipotecznego nieruchomości Warszawskiej Nr. 1599a lokowanym, mieszczącej się, toczy się postępowanie spadkowe, a termin do regulacji tego spadku, oznaczony został w Kancelarji hipotecznej na dzień 22 Sierpnia (3 Września) 1866 r.

Stanisław Zawadzki.

(N. D. 2052). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej*
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Do ukończenia postępowania spadkowego po Józefie z Sokołowskich Skarzyńskiej właścicielce dóbr Orłów w Okręgu Orłowskim położonych i wierzycielce sumy rs. 2,362 kop. 50 na tychże dobrach Orłów ubezpieczonej wyznacza się termin w d. 18 (30) Sierpnia 1866 r. w Kancelarji hipotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński, Rejent.

(N. D. 3050). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej*
Gubernji Radomskiej w Radomiu.

Ogłasza, iż toczy się postępowanie spadkowe po śmierci Zofji Wierzbickiej, jako współwłaścicielki dóbr ziemskich Dębno z Okręgu Sandomierskiego, tudzież wierzycielki sumy rsr. 7,500, z procentem na dobrach Waworków z Okręgu Opatowskiego, przez zastrzeżenie w Dziale IV pod Nr. 18 zabezpieczonej, do której przywiązane są rygory przez zastrzeżenie w Dziale III pod Nr. 6 zamieszczone, oraz jako mającej prawo do odbioru wynagrodzenia likwidacyjnego z tych dóbr, w Dziale IV pod Nr. 19 również przez zastrzeżenie objawione. Termin do regulacji tego spadku, w Radomiu w Kancelarji hipotecznej wyznacza się na dzień 19 Listopada (1 Grudnia) r. b.

Radom dnia 6 (18) Maja 1866 roku.
Paweł Karwadzki.

(N. D. 3064). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu*
Krasnostawskiego.

Zawiadamia, że po śmierci Adama Orzechowskiego, współwłaściciela Nieruchomości w mieście Krasnymstawie pod Nr. hipotecznym 6 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 14 (26) Listopada r. b. w Kancelarji swej pod prekluzją wyznacza.

Krasnostaw d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r.
Szrednicki.

(N. D. 3051). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu*
Włocławskiego w Brześciu.

Ogłasza toczący się spadek po śmierci Marcina Rykowskiego, wierzyciela kwoty rs. 730, w Dziale IV pod Nr. 4 wykazu hipotecznego Nieruchomości w Włocławku pod Nr. 9 położonej, intabulowanej, do ukończenia którego, wyznacza termin prekluzyjny na dzień 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r.

Stanisław Jezewski.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2947). *Bank Polski.*

Podaje do wiadomości iż mając na placach Nr. 2763 i 2764 przy ulicy Radnej nad Wisłą, wapna od dawna zlasowanego około 2,500 łokci kubicznych, które od budowy składów Bankowych i domu nowego przy ulicy Elekto-ralnej pozostało, wystawia takowe wapno na sprzedaż od zniżonego szacunku, to jest od ceny kop. 50 za łokieć kubiczny.

Licytacja odbędzie się w dniu 24 Maja (5 Czerwca) roku bieżącego o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Banku, drogą publicznej licytacji przez opieczetowane deklaracje. Mający chęć kupna, winni do dnia 24 Maja (5 Czerwca) r. b. do godziny 12 w południe złożyć w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego opieczetowane i do własnych rąk Prezesa Banku adresowane deklaracje, gdzie także szczegółowe warunki przejrzyć mogą.

Vadium do tego kupna oznacza się rs. 150.

Warszawa d. 6 (18) Maja 1866 r.

Vice Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) S. Szemioth.
Naczelnik Kancelarji,
(podpisano) J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z d. 6 (18) Maja r. b. podaje niniejszą deklarację, iż wapno zlasowane, jakie znajduje się w dole na placach Nr. 2763 i 2764 przy ulicy Radnej zakopane, w ilości około 2,500 korcy, obowiązuje się zakupić po cenie kop. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnymi objętym. Kwit na złożone w kasie Banku vadium w kwocie rs. 150 dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w pisa-
łem dnia
(podpis).

(N. D. 2830). *Rząd Gubernjalny*
Warszawski.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 23 Maja (4 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego odbędzie się licytacja in plus na jednoroczne od dnia 1 Lipca r. b. wydzierżawienie:

1. Dóbr Dawidy i Podolszynie Okręgu i Powiecie Warszawskim poczynając od rs. 2355, a to wyłącznie podatków z tych dóbr przez dzierżawcę uiszczad się winnych.

2. Dóbr Skuły w Okręgu Błońskim Powiecie Warszawskim od rs. 1582.

Warunki do dzierżawy są następujące:

1. Przystępujący do licytacji winien złożyć świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 24 Stycznia 1818 roku ce do dzierżawy dóbr rządowych wymagane.

2. Złożyć na vadium gotowizną połowę wyrównującą rocznej dzierżawy, która zaraz przy licytacji do wysokości postąpnionej sumy do kompletowania i na pierwszą ratę dzierżawną użytą będzie.

3. Przy spisaniu dzierżawnego kontraktu, przed wprowadzeniem w posesję dóbr, złożyć gotowizną, papierami dozwolonymi lub hipotecznie kaucją wyrównującą rocznej dzierżawy i podatków, oraz całej wartości inwentarzu jeśli te do użytku oddane będą.

4. Gdyby życzeniem było dzierżawcy, aby znajdujące się na gruncie inwentarze, pozostawione zostały wówczas za użytkowanie takowych od ich wartości zapłaci 10% procentu w dwóch ratach z góry, a w przeciwnym razie te inwentarze przed objęciem posesji dzierżawnej sprzedane będą i dzierżawca potrzebne inwentarze własnym kosztem zaprowadzi.

5. Zasiwy ozime i jare w tej ilości w jakiej dzierżawca odebrał pozostawić obowiązany.

6. Pon eważ dobra wydzierżawiają się ryczałtowo, zatem Skarb szczegółowych dochodów nie poręcza i żadne w tym względzie pretensje dzierżawcy przyjęte nie będą.

O innych warunkach w godzinach biurowych w Sekcji dóbr Rządu Gubernjalnego konkurencji przekonać się mogą.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1865 r.

Vice-Gubernator, Danilow.

(3) Naczelnik Kancelarji, Krauze zast.

(N. D. 3039). *Magistrat Miasta*
Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 24 Maja (5 Czerwca) r. b. o godzinie 11 z rana, w zabudowaniach zakładu wodociągowego nad Wisłą, w obec delegowanych ze strony magistratu urzędników, odbędzie się licytacja głośna in plus, na sprzedaż starych zniszczonych pozostałych od użycia rur żelaznych lanych, rusztów, rozmaitych przedmiotów z żelaza kutego, stali, blachy, mosiądzu i miedzi, oraz drzewnych znajdujących się w tymże zakładzie, szczegółowo w wykazie opisanych, a ogółem oszacowanych na rsr. 245 kop. 97 $\frac{1}{2}$.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe kupno, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z wadium wyrównującym 1/10 części wartości sprzedanej się mających przedmiotów, i na koszt ogłoszenia rsr. 6. które na stole licytacyjnym winny być złożone, niestrzymującym się przy kupnie, natychmiast wrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, jak niemniej wykaz przedmiotów na sprzedaż wystawionych, są do przejrzania każdodziennie w Wydziale Administracyjnym, wyższym dni święteczne.

Warszawa dnia 3 (15) Maja 1866 roku.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major Witkowski
Naczelnik Kancelarji Lucański.

(N. D. 2989). *Контора Варшавскаго*
Уяздовскаго Военнаго Госпитала.

Въ Конторъ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпитала будутъ произведены 13-го Мая торгъ, а 19-го числа переторжка на починку и окраску старой аптечной мебели, а такъ же поставку нѣкоторыхъ новыхъ аптечныхъ вещей и на возобновленіе надписей на всехъ ярыкахъ: банокъ и склянокъ Уяздовскаго госпитала, а потому контора приглашаетъ желающихъ нѣтъ на торгахъ прибыть въ назначенные дни въ 10 $\frac{1}{2}$ часовъ утра.

Г. Варшава, Мая 8 дня 1866 года.

Смотритель Госпитала,

(3) Подполковникъ, Парашковъ.

(N. D. 2831). *Urząd Leśny Łaznow.*

Podaje do publicznej wiadomości, że z mocy upoważnienia Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu z d. 5 (17) Kwietnia r. b. Nr. 7,522 i 2,694, w d. 25 Maja (6 Czerwca) r. b. od godziny 2 po południu, odbędzie się w Kancelarji Urzędu Leśnego w Wiączyń, gminie Nowosolna Powiecie Łęczyckim o wiorst 16, od stacji Kolei Żelaznej Rokiciny, pomiędzy miastami Łódź a Brzezunami położonej, głośna in minus licytacja, na wystawienie sposobem en-

treprzy, kompletnych budowli, na osadzie słuzbowo-leśnej Strzelca obrębu i strazy Wiączyń, tutejszego leśnicza; a to za fundusz normalny rs. 400 wynoszący, z dodaniem drzewa za budowę bezpłatnie.

Urząd Leśny wzywa przeto, chęć mających podjęcia się tej entreprzy, ażeby w dniu miejscu oznaczonym stawili się, zaopatrzywszy się w vadium rs. 40.

Warunki, anszlagi i kosztorysy w Kancelarji Urzędu Leśnego w godzinach biurowych przejrane być mogą.

Wiączyń d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r.

Nadleśniczy Starszy,
(3) Asesor Kolegjalny, Wojczyński.

(N. D. 2922) *Wójt Gminy Tyniec.*

Karol Henryk dwóch imion Linke stały mieszkańiec wsi i gminy Tyniec, Powiatu Kalskiego Gubernji Warszawskiej z żoną Klarą Wilhelminą z Scheppow, zamiarza przesiadlić się do miasta Ostowa w Wielkiem Księstwie Poznańskim, Królestwa Pruskiego.

Podając o tem do publicznej wiadomości wzywa, aby jeśli kto do pomienionego Karola Henryka Linke rości jaką pretensją z dowodami usprawiedliwającymi w ciągu dni 30, od daty ogłoszenia zgłosił się do podpisanego Wójta Gminy.

Tyniec dnia 2 (14) Maja 1866 roku.

2 Alfons Ruszkowski.

(N. D. 3067)

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 2238, przy ulicy Nalewki zamieszkały, działający na rzecz Stanisława Prószkowskiego, obywatela w dobrach Brodnia Okręgu Szadkowskim zamieszkałego, wiadomo czyni i ogłasza, iż na zasadzie wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, z dnia 18 (30) Marca 1865 r. sprzedane będą w tymże Trybunale odnośnie do przepisu art. 953 K. P. S.

DOBRA ZIEMSKIE WYDRZYŃ,

położone w Powiecie Sieradzkim, Okręgu Szadkowskim, należące niepodzielnie, prawem zupełnej własności, do sukcesorów niedy Wiktora Wołowicza, a mianowicie, Stanisława Wołowicza, obywatela pod Nr. 1274/5, Antoniny Sędzimirowej pod Nr. 1318, Heleny Zielińskiej pod Nr. 1250, obu wów, wszystkich w Warszawie zamieszkałych, tudzież Franciszki Chmielewskiej, a raczej dziś z powodu jej śmierci w ciągu procesu działowego nastąpniej, jedynego jej syna Aleksandra Chmielewskiego, obywatela, w d. brach Osieku, Okręgu Przasnyskim zamieszkałego.

Dobra te mają rozległości mórg nowopolskich 521 pretów 104, prócz tego, w kontrowersie mórg 2 pretów 69. Indemizacja za przesłane na własność włóścian grunta, polikwidowaną jest na rs. 1,503 kop. 2s. Gleba z małym wyjątkiem jest pierwszej klasy żytnia, łak jest mórg 38 pretów 215, ogrodów mórg 6 pretów 150, pastwisk mórg 84 pretów 285.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbyła się w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 r. w Trybunale Cywilnym w Warszawie w wydziale I przed W-ym Rożnowskim Sędzią delegowanym.

Druga ich publikacja i razem przygotowane przysądzenie dóbr, odbędzie się przed tymże delegowanym w wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 519 na dniu 10 (22) Marca 1866 roku o godzinie 9 i pół z rana.

Opis szczegółowy tych dóbr, taksa przez biegłych i warunki sprzedaży, przejrane być mogą w kancelarji podpisanego Obrońcy, tudzież kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziału I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 16,311 kop. 93. Vadium wynosi rsr. 3,000 w gotowiznie.

Wincenty Grobicki,

Obrońca przy War. Dep. Rząd. Sen.

Po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego dóbr Wydrzyń przysądzenia, rezolucją tejże daty Sędziego delegowanego, tudzież wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 5 (17) Maja 1866 roku zarządził w sporze między wszystkimi S-ami Wiktora Wołowicza z jednej, a Pawłem Pieczyńskim z drugiej strony, termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia, wyznaczony został na dzień 26 Maja (7 Czerwca) 1866 r. godzinie 5 z południa, który to termin odbędzie się w tejże dacie w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549, wydziale I o godzinie 5 z południa przed W-ym Rożnowskim Sędzią delegowanym.

Grobicki.

(N. D. 3069) W dniu 18 (30) Maja r. b. o godzinie 12 w południe, w przedmieściu Prądze przy Warszawie na targu Końskim, i w dniu 20 Maja (1 Czerwca) t. r. o godzinie 11 z rana, w Warszawie na Muranowie, różne meble przez licytacją sprzedane zostaną.

Sierkociński Komornik.

(N. D. 3005)

STAROŻYTNOŚCI I OSOBLIWOŚCI

ANTIQUITÉS ET CURIOSITÉS

W. A. Joseph, przybyły z Londynu do Warszawy w celu zakupowania różnych ciekawych starożytności, przedmiotów sztuki i osobliwości, t. j. starożytnych dawnych porcelan Serwskich, Saskich i Wiedeńskich, Emalij i Limoges etc., przedmiotów sztyldkretowych, inkrustowanych złotem, naczyń jaspisowych, z Lapis Lazuli i innych twardych kamieni, rzeźb z kości słoniowej, naczyń z figurami, mebli starożytnych francuzkich wykładanych, kandelabrow i zegarów brązowych złotych, kubków i czarek etc. z kryształu górnego, tabakerki, puzdereki i kosztowności złotem emaljowanych. Mieszka w Hotelu Europejskim na pierwszym piętrze; przyjmuje interesantów od godziny 10-iej rano do 12-iej w południe i od 3-iej do 5-iej po południu. Adresować można w języku francuzkim, niemieckim i angielskim. (7561)

W. A. Joseph de Londres a l'honneur d'annoncer son arrivée à Varsovie pour acheter des objets d'Art et de Curiosité, tels que les anciennes porcelaines de Sévres, de Saxe, et de Vienne, des Emaux, de Limoges etc., des objets en ecaille encrusté avec de l'or, des vases en Jaspre, en Lapis Lazuli et pierres dures, la sculpture en ivoire vases figures etc., des meubles anciens français en marqueterie, des candelabres et pendules en bronze doré, de coupes etc., en chrystal de roche, des tabatières, etuis et bijoux en or, emailés etc. etc. Hotel de l'Europe au premier Nr. 35, de 10 heures du matin jusqu'à midi et l'après midi de 3 heures jusqu'à 5. Ecire français, allemand ou anglais. (7561)

(N. D. 3036)

ARTYSTA
KALLIGRAF
HENRYK
BLOKK

CZŁONEK HONOROWY

Towarzystwa Zagranicznego Sztuk Pięknych w Londynie,
PRZYBYŁY Z ST. PETERSBURGA.

Za pośrednictwem mego wynalazku, bez trudności dla uczących się najnieprawiejszy charakter kaligraficzny każdego człowieka od 10 do 60 lat wieku liczącego, przekształca się w sześć dni (po godzinnym codziennym ćwiczeniu) na najpiękniejszy, szybki i wyraźny kanrowy lub kancelaryjny, ruski, niemiecki, polski, francuzki, angielski i fakturę czyli gotyk. Kto sam nie doświadczył tej metody, temu trudno uwierzyć w słuszność tego co powiadamy. Na dowód mego wybornego nauczania, oprócz wielu świadectw które można przejrzeć u mnie w mieszkaniu, dołączam przy niniejszym dla Szanownej Publiczności 4 świadectwa znakomych osób. Posłużą one za dostateczną rękojmię, iż można rzeczywiście w ciągu 6 lekcji nauczyć się pisma pięknego, równego i swobodnego. Cena poprawienia pisma w jednym z języków europejskich, od każdego po 12 rs.; 20-tu uczniów razem płaci po 8 rs. Pragnących pobierać lekcje, przyjmuję od 9-iej rano do 5-iej po południu. Zwracam uwagę Szanownej Publiczności na okoliczność, że zamierzam zabiwić w Warszawie czas krótki. Mieszkam na Krakowskim-Przedmieściu w pobliżu Poczty w Hotelu Saskim Nr. 41.

Członek Honorowy, Towarzystwa Zagranicznego Sztuk Pięknych w Londynie,

KALIGRAF, **HENRYK BLOKK.**

ŚWIADECTWA

udzielone Kalligrafowi Blokk.

Od Dyrektora Szkoły Handlowej Odeskiej, Nr. 174, d. 7 Września 1865 r.
w Odesie.

Z szczególną przyjemnością zaświadczam, że sposoby używane przez p. Blokką dla poprawienia pisma, doprowadzają rzeczywiście do zadawalniających rezultatów, 16-tu uczniów powierzonej mi szkoły wzięto u Niego 6 lekcji, po odbyciu których pismo ich znacznie się polepszyło, podług zdania niektórych polepszenie było takie, że niepodobna było poznać poprzedniej nieprawnej ręki w nowym ich piśmie.

Dyrektor Odeskiej Szkoły Handlowej, R. Orbiński.

Od Syna Ministra Wojny.

Poczytuję za obowiązek objawić moją wdzięczność p. Henrykowi Blokkowi, który przez swą wyborną i łatwą metodę, w nader krótkim czasie zupełnie polepszył niewyraźny charakter mego pisma. Przyjemnie mi zaświadczyć o tych pomyślnych lekcjach w obec wszystkich pragnących poprawić własne pismo lub też pismo wychowawców, ich pieczy powierzonych.

St. Petersburg d. 8 Lipca 1863 r. Kamerpaż Milutin.

Syn mój Wiktor, dla polepszenia swego pisma, wziął sześć lekcji kalligrafii u p. Blokka. Pismo jego jak to widać z ostatniej lekcji znacznie się zmieniło na lepsze i dla tego poczytuję za obowiązek wynurzyć p. Blokk moją szczerą wdzięczność. Moskwa dnia 4 Grudnia 1860 roku Rektor Ces. Mosk. Uniwersytetu, Radca Tajny, Arkadiusz Alfonski.

Departament inspektorski Ministerstwa Wojny udziela niniejszem świadectwo Kalligrafowi Blokkowi, iż poruczono mu sześciu pisarzy Departamentu Inspektorskiego dla poprawienia złego ich pisania, a p. Blokk w ciągu 6-ciu lekcji, zupełnie poprawiłszy charakter ich pisma, doprowadził takowy do nader pięknego i jednostajnego. Dnia 4 Czerwca 1861 r. Wice Dyrektor z orszaku Jego Cesarskiej Mości Jenerał-Major Hrabia Siwers.

Za Naczelnika Kancelarii Radca Kolegjalny, Denker.

(N. D. 2747)

Niżej podpisani zawiadamiamy niniejszem handlującą publiczność, iż z dniem dzisiejszym poruczymy sprzedaż wyrobów naszej

FABRYKI

Tasiemek i wyrobów pasamonicznych.

od lat kilkudziesięciu w Kaliszu egzystującej wyłącznie Domowi Handlowemu **Braci Lesse** w Warszawie.

G. Buhle i Spółka w Kaliszu.

Powołując się na powyższe ogłoszenie PP. **Buhle i Spółka** mamy honor oświadczyć, że sprzedajemy **Tasiemek i wyrobów Pasamonicznych** powyższej wymienionej Fabryki uskuteczniamy w Składzie naszym po cenach fabrycznych.

BRACIA LESSER

Ulica Rymarska wprost Komisji Skarbu. (6874)

(N. D. 2549)

H. NEUMARK DENTYSTA.

Mam honor niniejszem ogłosić, iż udoskonalamy w moim fachu przez najznakomitszych Profesorów i Dentystów Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki, posiadam naukę leczenia z pomyślnym skutkiem, wszelkich chorób zębów tak środkami aptekarskimi, jako też i chirurgicznymi.

Wprawiam zęby sztuczne, których najwprawniejsze oko od naturalnych odróżnić nie jest w stanie, a każdy może je sobie wyjmować i wkładać napowrót bez obcej pomocy według upodobania, niepsują się ani od gorących, ani od zimnych straw i napojów, a przy jedzeniu żadną nieśluzą przeszkodą, wprawiam kompletne rzędy sztucznych zębów bez sprężyn według nowo wynalezionej sposobu, zwanego w Ameryce „Atmospheric pressure”.

Słowem jestem w stanie wypełnienia wszelkich wymagań co do mego fachu z największą punktualnością.

Przyjmuję pacjentów od godziny 10-tej do 1-iej z południa i od 3-iej do 7-iej po południu, w moim mieszkaniu przy ulicy Nowy-Swiat Nr. 33 nowy, 1259 C stary.

Ubogim zaś chorym służę bezpłatnie od godziny 9-iej do 10-iej przed południem. (5 - 3256)

(N. D. 2862)

Księgarnia i Skład Nut Muzycznych **MICHAŁA GLÜCKSBERGA**, przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, w domu W-go Grodzickiego Nr. 9 (40), posiadając na składzie jeszcze nie wielką liczbę egzemplarzy pisma perjo-dycznego pod tytułem

Kmiotek,

które z dnia 1 Kwietnia r. b. przestało wychodzić, zniża cenę takowego w sposób następujący:

Za każde półrocze czyli tom, cena dotychczasowa kop. 90, zniża się na kop. 30; w oprawie kartonowanej

Rsr. 1 na kop. 40.

Na składzie znajdują się jeszcze lata: 1861, 1862 II-ie półrocze, 1863 II-ie półrocze, 1864, 1865.

Kwartal z roku 1866 od 1 Stycznia, do 1 Kwietnia, zniża się z ceny kop. 45 na 15.

(N. D. 3030)

Z Kalisza.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Wch Panów Doktorów i prześwietną publiczność, iż pierwszą transporta wód mineralnych naturalnych, tegorocznego czerpienia, nadeszły już do apteki mojej, przeto osoby, które porobiły obstalunki raczą się po odbiór onych zgłosić, zaś pragnące w miejscu używać kuracji wodnej, będą miały codziennie rano o godzinie piątej dostawione do altanek moich, istniejących: jednej w elei Józefina, drugiej przy Wrocławskim przedmieściu.

Wody mineralne sztuczne, oraz napoje gazowe zawsze zapasowo w znacznych par-sjach utrzymuję.

Stanisław Hildebrandt.

Właściciel Apteki w Rynku (7700).

(N. D. 2661)

Jan Gebicki

b. Lekarz wojskowy, posiada sposób leczenia w kilku minutach bólu zębów i flukcji bezp-wrotnie, jakoteż, zniszczenia w krótkim czasie niemitej woni z ust.

Mieszka przy ulicy Wspólnej w prawo od Kościoła Ś-go Aleksandra, dom w. Gutowskiego Nr. 1637, Numer 16-ty mieszkania. Zastać go można z rana do 10, a po południu od 2 aż do wieczora.

(N. D. 2392)

Wzrokowi wiekiem lub pracą osłabionemu, skuteczna i wczesna pomoc, udziela się u **J. FIK**, Optyka Miasta Stołecznego Warszawy, Ulica Miodowa Nr. 497.

(N. D. 2789)

Do sprzedania z wolnej ręki

wieś Wojnowice,

W Powiecie Opatowskim, obejmująca około 25 włók miary rosyjskiej, folwarcznych w glebie pszennej 2 klasy, z tych około 100 morgów lasu, odpowiednie łąki i pastwiska letnie, jest także młyn wodny, przypadające listy likwidacyjne za 4 włoki właściańskie należałyby donowonabywcy.

Cena tego majątku po rsr. 1,000 za włókę, o innych warunkach wiadomość na miejscu u właściciela Reklewskiego Ignacego, najbliższa stacja pocztowa Iwaniska.

REKLEWSKI. (7060)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE

I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 3025). Gubernator Cywilny
Gubernji Radomskiej.

Z decyzji Władzy wyższej Zakład Kąpieli Wód Mineralnych w Busku na r. b. pozostaje pod Zarządzeniem Skarbu i z d. 20 Maja (1 Czerwca) otwarty będzie do użytku publicznego. Nad zakładem tym ze strony Skarbu zaprowadzone zostaje tak jak w roku zeszłym administracja pod nadzorem As-sora ekonomicznego Okręgu Stopnickiego P. Jurkowskiego, przy współdziałaniu miejscowego lekarza P. Józefa Dymnickiego.

Podając o tem do wiadomości powszechnej nadmieniam, że celem poczynienia w pomienionym zakładzie odpowiednich dogodności, oraz zapewnienia osobom mającym zamiar szukać w tamtejszych Wód Mineralnych polepszenia zdrowia, wszelkich warunków skutecznej kuracji, tudzież wygod, wydane zostały komu należy stosownie zarządzenia.

Radom d. 10 (22) Maja 1866 r.

Gubernialnego Sztaba Palkownik
Anuczyn.

Naczelnik Kancelarii, Swirski.

(N. D. 3029) Pisarz Trybunału Cywilnego
Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teofila Szaniawskiego urzędnika w Warszawie pod Nr. 1376 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Witolda Moszyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie przy ulicy Podwał pod Nr. 497 lit. b, a obecnie u Józefa Moszyńskiego Obrócy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 5,450 z procentem, mianowicie od sumy rs. 2,600 od d. 8 (20) Kwietnia 1862 r., od sumy rs. 1,350 od d. 3 (15) Maja 1862 r. i od sumy rs. 1,500 od d. 11 Czerwca 1862 r. po 6% liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Wojciecha i Katarzyny z Ehmańów małżonków Kowalskich piwowarów obywateli i właścicieli nieruchomości w Warszawie pod N. 1,110, 1111 i 1112 położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 2 (14) i 3 (15) Października 1862 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętej i zaareztowanej została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy rogu ulicy Waliców i Ceglanej pod Nr. 1110, 1111 i 1112 na gruncie emfiteutyicznym, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 7 w jurysdykcji Sądu Pokoju Ogu i m. Warszawy Wydziału II. położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Wojciecha i Katarzyny z Ehmańów małżonków Kowalskich piwowarów należąca i w ich posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica murowana dachówką karpiówką, a okapy blachą kryte o parterze, z komi-nami dwoma murowanymi.
2. Zabudowanie parterowe murowane dachówką karpiówką kryte, jeden komin murowany mające.
3. Zabudowanie parterowe częścią murowane, częścią z drzewa w węgiel gontami kryte, dwa kominy murowane mające.
4. Komórka z drzewa deskami kryta.
5. Komórki z drzewa gontami kryte.
6. Kloaka z drzewa gontami kryta.
7. Kurniki i komórka z drzewa gontami kryte.
8. Stajnia i wozownia z drzewa gontami kryte
9. Wozownia z drzewa gontami kryta.
10. Budka dla stróża z drzewa gontami kryta, w szczycie której jest urządzony gołębnik, z budki tej wychodzi rura blaszana od kominika.
11. Zabudowanie z drzewa w słupy gontami kryte, w którym znajduje się wozownia i chlewik.
12. Izba piwna częścią murowana częścią z drzewa z piwnicą murowaną sklepioną, zabudowanie to jest gontami kryte.
13. Zabudowanie murowane gontami kryte, w zabudowaniu tem urządzony jest w dole obmurowany młyn czterokrotny o dwóch kamieniach do mielenia siodu; tudzież w dachu wystawki znajduje się wodociąg przez rzeźny młyn poruszany.
14. Zabudowanie murowane dachówką kryte z kominem murowanym, z dwoma parownikami blaszanymi w dachu, w zabudowaniu tem są urządzone lasy do suszenia siodu.
15. Mielnicz murowany gontami kryty.
16. Izba piwna z drzewa z kominem murowanym gontami kryta.

17. Zabudowanie z drzewa gontami kryte.
18. Browar z drzewa w części gontami a w części deskami kryty z kominem murowanym, w browarze tym znajdują się 2 kotły miedziane wmurowane do gotowania piwa służące, 2 kilsztocki, z których 1 z wężami miedzianymi i rurami do fermentacji i spuszczenia piwa, z kranami mosiężnymi, trzema kadziami żelaznymi obciążonymi opasaniem i pompami.
19. Szopa przed mielniczym gontami kryta.
20. Szopa także przed browarem z komórką gontami kryta, pod którą znajduje się kład do mycia naczyń z żelaznymi obciążeniami.
21. Izba fermentacyjna masiv murowana blachą żelazną kryta, w zabudowaniu tem znajduje się kadzi fermentacyjnych żelazem okutych dziewięć, kranami mosiężnymi opatrzonych.
22. Zabudowanie murowane blachą żelazną kryte, stanowiące wchód do lodowni, tak pod tem zabudowaniem jak i poprzednim będącej murowanej sklepionej, z boku tego zabudowania znajduje się korba i koło żelazne do windugi.
23. Mur z cegły palonej jako początek do mającego się wzniesić zabudowania.
24. Dystylarnia masiv murowana blachą kryta, z kominem murowanym, jednym parnikiem bez naczyń innych dystylatorskich.
25. Parkan z drzewa.
26. Parkan frontowy.
27. Parkan takież sam z drzewa.
28. Parkan takież.
29. Sztachety wewnątrz z futką drewniane.
30. Sztachety przy parkanie.
31. Studnia balami cembrowana z wystawą z desek gontami kryta.
32. Sztachety między browarem a wozownią i kurnikiem.
33. Kurnik z drzewa deskami kryty.
34. Parkan z drzewa między izbą, piwnicą i lodownią stojący.
35. Studnia z dwoma pompami wysokimi drewnianymi z pomostem przed dystylarnią z waładkami żelaznymi.
36. Podwórze w części zabrukowane kamieniem polnym.
37. Dziedziniec kamieniem polnym zabrukowany.
38. Ogród warzywny.
39. Podwórze między izbą fermentacyjną i ogrodem będące, nie brukowane.
40. Część podwórza między lodownią i browarem zabrukowana.

Inwentarz do gruntu przywiązany oprócz wymienionych przedmiotów w browarze i izby fermentacyjnej jest: kadzi małych z żelaznymi obciążeniami 8, fas piwnych i innych w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

W nieruchomości tej jest dwóch lokatorów w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Witolda Moszyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 497b zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału Cywilnego tutejszego w Wydziale pierwszym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopych doręczone:

1. J.W. Zygmuntowi hr. Wielopolskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Mękarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Franciszkowi Dziaskowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II. w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudow d. 25 Października (6 Listopada) 1862 r.

Wniezione do Księgi wieczystej powyższej zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 21 Listopada (9 Grudnia) 1862 roku, a w dniu dzisiejszym do Księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 8 (20) Lutego 1863 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Witold Moszyński, Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1862 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 7 (19) Grudnia 1862 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji i przygotowania w d. 24 Czerwca (10 Lipca) 1865 r., w którym to terminie rzeźona nieruchomość za sumę rs. 20,000 przysądzoną została, gdy zaś dla zaszyłych sporów odbicie ostatecznego przysądzenia w d. 7 (19) Kwietnia r. b. odbytem być nie mogło, Sąd Apelacyjny Królestwa Polskiego wyrokiem z dnia 4 (16)

Maja r. b. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 6 (18) Czerwca r. b. oznaczył, który się odbędzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, w d. 6 (18) Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana. Licytacja zacznie się od sumy rs. 30,700, jako odpowiadającej 2/3 części; taksy przez biegłych ustanowionej. Sprzedawcą tą dyryguje obecnie Józef Moszyński Obróca przy Senacie wyżej z zamieszkania wskazany, u którego zbiór objaśnień i warunki tej sprzedaży przejrzane być mogą.

Warszawa d. 11 (23) Maja 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Tekli z Książek Lubieckich z Władysławem Hrabą Wodźskim rozwidzonej, a teraz Michała Zbijewskiego dziedzica dóbr Siedliska z przyległościami małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej z tymże w dobrach Siedliska Okręgu Pileckiego, Gubernji Radomskiej zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do niniejszego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kieckowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 7,500 z procentem 5% od daty ostatniego kwitu w chwili zapłaty obliczyć się mającym, jak niemniej kosztów od Kazimierza Wodźskiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Sulkowo, z przyległościami i przynależnościami w Okręgu Włocławskim (dawniej Brzeskim), Gubernji Warszawskiej położonych, w tychże zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 19 (31) Stycznia i 20 Stycznia (1 Lutego) 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętej i zaareztowanej zostały:

DOBRA ZIEMSKIE.

Sulkowo, podług wykazu hipotecznego z dóbr Sulkowo, Siemnowo i Siemnowek z przyległościami i przynależnościami, a podług zaprowadzonego obecnie gospodarstwa z folwarku i wsi Sulkowo, folwarku i wsi Siemnowek wsi dawniej czynszowej Siemnowo, osady gajowego i lasu przyległego składające się, w gminie Piaski w parafii Zgłowiączka, Okręgu Włocławskim (dawniej Brzeskim), pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim zwanym, urzędującego, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Kazimierza Wodźskiego co do folwarku Sulkowo, a co do folwarku Siemnowek w posiadaniu Augusta Świątkowskiego dzierżawcy tegoż folwarku za kontraktem urzędowym przed Karwackim Rejentem Okręgu Włocławskiego w dniu 23 Marca (4 Kwietnia) 1859 roku zawartym na lat sześć poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1859 r. do tegoż dnia i miesiąca 1865 r. za cenę roczną z góry po rs. 975 za umową prywatną również na lat sześć od dnia 12 (24) Czerwca 1865 r. za cenę dzierżawy rs. 1,350 rocznie i za pierwszy rok już uiszczoną zostające, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążone, ogólnej rozległości około włók 65 miary nowopolskiej czyli dziesięciatyn 999 sażeni 752, miary rosyjskiej mające.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom (dwór) parterowy w węgiel na podmurowaniu z kamieni polnych postawiony, karpiówką kryty, jeden komin murowany mający, z piwnicami.
2. Kloaka z desek deskami kryta.
3. Budowla z cegły palonej na glinę i wapno wymurowana, dachówką karpiówką i w części słomą kryta, dwa kominy murowane mające, w budowli tej mieści się mieszkanie, kuchnia dworska, stajnia i wozownia.
4. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kublek.
5. Ogród owocowy w połączeniu z ogrodem dzikim, w ogrodzie owocowym jest drzew fruktowych rodzajnych około sztuk 1450 pomiędzy kwatarami sieje się warzywo, krzaki agrestu, malin, porzeczki, klomby bzu i róży, stawów trzy, kanałami i rowami na których mostki drewniane, altana, piwnica drzewem cembrowana, w ogrodzie zaś dzikim są różne drzewa dzikie, inspekta o pięciu skrzyniach.
6. Stodoła z cegły palonej na wapno i glinę, na podmurowaniu z kamieni polnych, słomą w części poszyta, w części dekowana, okap i narożniki dachu z dachówki karpiówki mająca.
7. Budowla z cegły palonej na glinę i wapno na podmurowaniu z kamieni polnych, w której jest młocarnia czterokonna i sieczkarnia z kieratem leżącym, na zewnątrz umieszczonym, oraz dwa spichrze karpiówką kryte.
8. Parkan ze sztachet w siedm słupów z cegły palonej na glinę murowanych.
9. Bróg na słupach drewnianych słomą kryty.
10. Stodoła z cegły na podmurowaniu z kamieni słomą dekowana.
11. Bróg na słupach drewnianych, słomą kryty.
12. Parkan ze sztachet z cegły palonej na glinę i wapno murowany.
13. Szopa z dragów, słomą oplecioną, słomą kryta, w której umieszczonych jest 15 kurników pszczołami starymi obsadzonych.
14. Parkan ze sztachet z cegły palonej murowany, słupy mający.
15. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kublek.
16. Owczarnia z cegły palonej na wapno i glinę murowana, słomą w części poszyta, a w części dekowana, okap i narożniki dachówki karpiówką kryte.
17. Budka dla stróża z cegły palonej murowana, dachówką karpiówką kryta.
18. Parkan z desek.
19. Budowla z drzewa słomą poszyta, pod jednym dachem tej budowli znajduje się szopa na wozy i skład na porządki, oraz obora.
20. Piwnica drzewem cembrowana, słomą poszyta.
21. Piwnica w ziemi ziemią kryta.
22. Dom na podmurowaniu z kamieni polnych słomą poszyty i dekowany, jeden komin murowany mający.
23. Parkan z bali w słupy drewniane.
24. Chlewki z drzewa słomą poszyte.
25. Kurniki z drzewa słomą poszyte.
26. Parkan z bali w słupy drewniane na podmurowaniu z cegły i kamieni.
27. Chlewy z drzewa słomą poszyte.
28. Parkan z bali.
29. Karmnik z drzewa słomą poszyty.
30. Podwórze małe.
31. Gołębnik z drzewa na takimże słupie.
32. Domek (dla pisarza) z cegły palonej na wapno i glinę murowany, karpiówką kryty, komin murowany mający.
33. Dzwonek na słupie w ziemię wkopany.
34. Obora z cegły palonej, na podmurowaniu z kamieni polnych, pod półdachem słomą poszyta.
35. Stajnia z cegły na wapno i glinę, słomą poszyta i dekowana.
36. Parkan ze sztachet w słupy murowane.
37. Szopa z drzewa słomą poszyta.
38. Podwórze plotem z chrustu i żerdzi ogrodzone.
39. Stodoła z lempacy na podmurowaniu z kamieni polnych, słomą dekowana, w stodole tej znajduje się młocarnia czterokonna z kieratem leżącym na zewnątrz stodoły urządzonym.
40. Stodoła z drzewa.

B. Wieś Sulkowo.

41. Chałupa dwojaki Nmer 12, z drzewa, słomą kryta, komin murowany mająca.
 42. Chałupa dwojaki Nr. 8, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
 43. Chałupa dwojaki Nr. 13, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
 44. Chałupa trojaki Nr. 9, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
 45. Chałupa dwojaki Nr. 14, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
 46. Chałupa dwojaki Nr. 15, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
 47. Chałupa dwojaki Nr. 11, z drzewa słomą kryta, z kominem murowanym.
 48. Chałupa dwojaki Nr. 10, z drzewa słomą kryta, z kominem murowanym.
 49. Kuźnia Nr. 4, z cegły palonej murowana, dachówką karpiówką i słomą kryta, jeden komin murowany mająca, w budynku tym jest zarazem mieszkanie dla kowala i stelmacha.
 50. Karczma Nr. 5 oznaczona, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca, Leonard Bukowski szynkarz szynkuje trunki dworski, za to dostaje jeden garniec wódki od wyszynku dwudziestu garncy wódki i morgę gruntu pod kartofle, oraz pomieszkanie.
 51. Obórka z drzewa słomą kryta.
 52. Budka dla stróża z drzewa słomą kryta.
 53. Obórka z drzewa słomą kryta.
 54. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
 55. Chałupa czworaki Nr. 6, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
 56. Obora z drzewa słomą kryta.
 57. Chałupa czworaki Nr. 7, z drzewa słomą kryta, z kominem murowanym.
 58. Chałupa czworaki Nr. 3, z drzewa słomą kryta, z kominem murowanym.
 59. Komórki z drzewa słomą kryte.
 60. Chałupa pięcioraki Nr. 2, z drzewa słomą kryta, z kominem murowanym.
 61. Komórki z drzewa słomą kryte.
 62. Chałupa czworaki Nr. 1, z drzewa słomą kryta, komin murowany mająca.
- Włościan w wsi Sulkowo osiadłych, z wyszczególnieniem ilości gruntu wiele który z nich

- posiada i w której chałupie zamieszkuje, akt zajęcia obejmuje.
- Jan Budkowski dzierżawi ogród owocow-warzywny na folwarku Sułkowie za opłatą roczną rs. 100 i daje wymiaru siedm korcy owoców i osmańście i pół korcy warzywa, na nadto dodane pomieszkanie i dwie krowy na obrze dworskiej.
- C. Folwark Siemnowek.
- 63. Dom (dwór) z cegły palonej murywany, słomą posyty, komin murywany mający.
- 64. Chlew z cegły palonej, a w części z surowki słomą posyty.
- 65. Stajnie, obora i drwalnia z cegły palonej na podmurowaniu z kamieni polnych słomą posypte.
- 66. Stodola z cegły palonej murywana, słomą poszyta, w której jest młockarnia czterokonna z manieżem leżącym na zewnątrz stodoly.
- 67. Szopa na słupach wsparta, z dachem słomianym.
- 68. Oweczarnia z cegły palonej, na podmurowaniu z kamieni polnych, słomą poszyta w lewym szczytce, której znajduje się spichrz.
- 69. Gołębników drewnianych dwa na słupach takichże.
- 70. Kuźnia z drzewa słomą kryta, z kominem murywanym, Franciszek Choldakowski kował przy tej kuźni mieszkający dostaje rocznie pensji rs. 27 i stoł, za co obowiązany jest dworowi wykonywać wszelkie roboty kowalskie.
- 71. Studnia cembrowana drzewem z żurawiem.
- 72. Ogród owocowy i warzywny plotem z żerdzi i rowem otoczony, w którym znajduje się około sztuk 100 drzew owocowych.
- 73. Ogrodzenie z żerdzi.
- 74. Podwórze pomiędzy budowlami folwarcznymi znajdujące się.
- 75. Sądzątko wierzbami obsadzone.
- Budowie pod Nr. 67 i 70 opisane są, wystawione koszem Augusta Świątkowskiego dzierżawcy, do niego więc należą, jak niemniej wszelkie inwentarze żywe i martwe, młockarnia, porządki kowalskie w kuźni, zgola wszelkie ruchomości na gruncie Siemnowek znajdujące się, są własnością tegoż Świątkowskiego.
- D. Wsie Siemnowek.
- 76. Chałupa z drzewa słomą kryta, jeden komin murywany mająca.
- 77. Stodola z drzewa słomą kryta.
- 78. Chlewków trzy z drzewa słomą krytych.
- 79. Szopa z drzewa słomą poszyta.
- 80. Stodola z drzewa słomą pokryta.
- 81. Polstodółek z drzewa słomą poszyty.
- 82. Chałupa z drzewa słomą poszyta, komin murywany mająca.
- 83. Chlewków z drzewa dwa słomą poszytych.
- 84. Stodola z drzewa słomą pokryta.
- 85. Obora z drzewa słomą poszyta.
- 86. Chlewek mały z drzewa słomą poszyty.
- 87. Obórka dwie z drzewa pod słomą.
- 88. Chlewek z drzewa pod słomą.
- 89. Chałupa z drzewa pod słomą, z kominem murywanym.
- 90. Obórka z drzewa pod słomą.
- 91. Chlewek mały z drzewa pod słomą.
- 92. Stodola z drzewa pod słomą.
- 93. Stodola z drzewa pod słomą.
- 94. Wystawka z drzewa słomą kryta.
- 95. Chałupa z drzewa słomą kryta, z kominem murywanym.
- 96. Chlewek z drzewa słomą kryty.
- 97. Obórka z drzewa słomą kryta.
- 98. Stajnia i sieżkarnia z drzewa, pod dachem słomianym.
- 99. Stajnia i obórka z drzewa słomą kryta.
- 100. Stodola z drzewa.
- 101. Chlewek z drzewa pod słomą.
- 102. Stajnia i obora z drzewa słomą kryte.
- Włościan we wsi Siemnowko osiadłych jest piętnastu, których imiona i nazwiska, oraz ilość gruntu posiadane go akt zajęcia obejmuje.
- E. Wsie Siemnowo.
- 108. Karczma z lempacy słomą dekowana, z kominem murywanym. Leon Joniak szynkuje trunki dworski i dostaje jeden garniec od wyszynku dwudziestu garncy wódki, pomieszkanie w karczmie i ogród morgowy.
- 104. Chałupa z lempacy słomą kryta, z kominem murywanym.
- 105. Stodola z drzewa słomą poszyta.
- 106. Chlewków dwa z drzewa słomą poszytych.
- 107. Obora z drzewa słomą poszyta.
- 108. Chałupa z drzewa słomą poszyta, jeden komin murywany mająca.
- 109. Stodola z drzewa słomą kryta.
- 110. Obora z drzewa słomą poszyta.
- 111. Stodola podobnie z drzewa słomą kryta.
- 112. Obora z drzewa pod słomą.
- 113. Chałupa z drzewa słomą poszyta, komin murywany mająca.
- 114. Obora z drzewa słomą kryta.
- 115. Chlew z drzewa słomą kryty.
- 116. Stodola z drzewa słomą kryta.
- 117. Obora z drzewa pod słomą.
- 118. Stodola z drzewa pod słomą.

- 119. Chałupa z drzewa pod słomą z kominem murywanym.
- 120. Chlewek z drzewa pod słomą.
- 121. Stodola z drzewa pod słomą.
- 122. Chałupa z drzewa słomą kryta, jeden komin murywany mająca.
- 123. Stodola z drzewa słomą kryta.
- 124. Chlewek z drzewa pod słomą.
- 125. Obórka z drzewa pod słomą.
- 126. Stodola z drzewa pod słomą.
- Przy zabudowaniach powyższych znajdują się ogródki warzywne i owocowe i ogrodzenia z żerdzi i chrustu.
- We wsi Siemnowo jest włościan osiadłych pięciu z imion i nazwisk i ile każdy z nich posiada gruntu w akcie zajęcia wymienionych.
- F. Osada Młynarska Siemnowo.
- 127. Dom z drzewa w węgiel słomą kryty, komin murywany mający.
- 128. Stodola z drzewa słomą kryta.
- 129. Chlewek z drzewa pod słomą.
- 130. Chlewek z lempacy pod słomą.
- 131. Obora z drzewa pod słomą.
- 132. Piwnica w ziemi, ziemią przykryta.
- 133. Wiatrak z drzewa gontami kryty.
- Do osady tej należy gruntu mórg 45, właścicielem prawa wieczystej dzierżawy tej osady jest Józef Toczyński, który stosownie do kontraktu nadawczego jest obowiązany płacić tytułem czynszu po złp. 5 z morgi i uskutecznić bezpłatnie do dworu wszelkie młowo. Zabudowania jako też i wiatrak są własnością Toczyńskiego, a w posiadaniu Andrzeja Urbańskiego.
- G. Osada Gajowego
- 134. Chałupa z drzewa słomą kryta, komin murywany mająca, Andrzej Głuszkowski gajowy ma zasługi, ogród półmorgowy i pół morgi gruntu.
- Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zarezerwowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Józefa Kleczkowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pod Nr. 590 w Warszawie zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.
- Zajęcie w kopjach doreczone:
- 1. Stanisławowi Jezirowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego, w mieście Brześciu Kujawskim urządowanie swe odbywającemu, na ręce własne.
- 2. Andrzejowi Sobczakowi wójtowi gminy Piaski, do której wsi Sułkowie należy, we wsi Dobierzynie Okręgu Włocławskiego, Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne.
- Obudom dnia 1 (13) Marca 1865 r.
- Wnieśli do księgi wieczystej dóbr Sułkowie w Okręgu Włocławskim położonych, dnia 11 (23) Marca 1865 a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostały.
- Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 12 (24) Maja 1865 r.
- Sprzedawcą dyrygować będzie Józef Kleczkowski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.
- Warszawa, d. 23 Marca (4 Kwiet.) 1865 r.
Rada Dworu, Zgórski.
- Wywieszono na tablicy w Salistępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 23 Marca (4 Kwietnia) 1865 roku.
- Rada Dworu, Zgórski.
- Po odbyciu trzech publikacji w d. 12 (24) Maja 26 Maja (7 Czer.) i 9 (21) Czer. 1865 oraz terminu przygotowawczego przysądzenia w d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1865 r. na którym dobra powyższe przygotowawczo przysądzone zostały Józefowi Kleczkowskiemu Adwokatowi na żądanie Tekli z Książek Lubeckich Zbijewskiej subhastującemu popierającemu za rs. 20,000 i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 6 (18) Października 1865 r. oznaczony został, termin ten wszakże spadł bezskutecznie dla tego iż popierająca subhastacja z powodu porozumienia się z dłużnikiem od dalszego popierania odstąpiła. Wierzycielki hypoteczne siostry Tokarskie to jest Helena Tokarska, panna, Bronisława z Tokarskich Chelmska, Wanda z Tokarskich Niemojewska i Zofia z Tokarskich Ślubicka, przy obronie Karola Thieme Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 471b. mieszkającego, działającego, do dalszego popierania rozpoczętej subhastacji dóbr Sułkowie z przyległościami podstawieni zostali wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 8 (20) Grudnia 1865 r. następnie zaś pozyskali wyrok tegoż Trybunału d. 6 (18) Maja 1866 r. oznaczający nowy termin do ostatecznego przysądzenia na d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1866 r. Termin odbędzie się w wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie, a licytacja zacznie

się od 2/3 części taksy przez biegłych sporządzonej to jest od sumy rs. 62,094 k 77 1/2.

Vadium do licytacji przepisane jest rs. 3,000.

Warszawa, dnia 13 (25) Maja 1866 roku.
Rada Dworu, Zgórski.

(N. D. 3062). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Karoliny z domu Dunquerque, Aleksandra Zawidzkiego dzierżawcy dóbr Krubina żony, czyli obojga małż. Zawidzkich, w dobrach Krubinie Okręgu Przasnyskim Gubernji Płockiej zamieszkałych, przez Ludwika Sniechowskiego Obrońcę przy Radzie Stanu Królestwa i zarazem Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Płockiej, w m. Płocku zamieszkałego działających, przeciwko SS-rom Ludwika Dunquerque, jako to: 1. Julianowi Dunquerque. 2. Teresie Dunquerque. 3. Marjannie Dunquerque pannie usamowlonionej. 4. Marjannie z Krasnodębskich Dunquerque, po Ludwiku Dunquerque pozostałej wdowie w imieniu własnem, oraz jako matce i kuratorce usamowlonionej córki swej Marjanny Dunquerque działającej, wszystkim we wsi Dzbanicach Okręgu Pultuskim Gubernji Płockiej mieszkającym. 5. Wandzie z domu Dunquerque, Hipolita Księżopolskiego małżonke, czyli obojgu małż. Księżopolskim, w Brodowie Okręgu Pultuskim mieszkającym. 6. Józefowi Dunquerque w Chranowie Okręgu Przasnyskim mieszkającemu i 7. Renemu Kastelas, w mieście Skierńwiczach zamieszkałemu w imieniu własnem, oraz jako ojcu i opiekunowi nieletniego Edwarda Kastelas, w małżeństwie z Ludwiką z domu Dunquerque Kastelas spłodzonego, działającym, którego przydanym opiekunem jest ksiądz Władysław Magnuski, w m. Skierńwiczach Okręgu Rawskim mieszkający; wszystkimi przez Juliana Mejer Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Płockiej, w m. Płocku zamieszkałego stawającemi; oraz z mocy wyroku Trybunału tutejszego w d. 15 (27) Października 1864 roku zapadłego, wystawione zostały na sprzedaż w drodze działów dobra ziemskie Dzbanice, do których należy wieś czyli kolonja Klaski niegdyś czynszowa, a obecnie w skutek Najwyższego Ukazu uwłaszczone, w Powiecie i Okręgu Pultuskim Gubernji Płockiej, gminie Gzowo, parafji Dziezrenin położone, składające się z folwarku i wsi Dzbanice, lasów do folwarku należących, oraz wsi czyli kolonji Klaski niegdyś czynszowej, a obecnie uwłaszczonej. Dobra te na publicznej licytacji w d. 4 (16) Grudnia 1865 roku przed delegowanym Sędzią Trybunału tutejszego odbyły, zaliczył Julian Mejer Patron przy tymże Trybunale za najwyższą postąpną sumę rs. 25,001 na rzecz i imię Józefa i Juliusza braci Dunquerque, ze zaś ci niechcieli dotąd dowodów dopełnienia warunków licytacyjnych, przeto stosownie do świadectwa przez Pisarza Trybunału tutejszego w d. 9 (21) Lutego 1866 roku wydanego, oraz w zastosowaniu się do art. 737 i 739 K.P.S., dobra wspomniane sprzedane będą powtórnie na ich niezapieczeniostwo przed Sędzią delegowanym W. Józefem Ancypą, w sali posiedzeń Trybunału tutejszego w Wydziale II, a to w postępowaniu drogi relicytacji na żądanie Karoliny z domu Dunquerque, Aleksandra Zawidzkiego żony, czyli obojga małż. Zawidzkich, przez Ludwika Sniechowskiego Obrońcę przy Radzie Stanu Królestwa i zarazem Patrona przy tutejszym Trybunale w Płocku zamieszkałego działających, przeciwko Józefowi i Juliuszowi braciom Dunquerque, pierwszemu w Dzbanicach, a drugiemu w Chranowie O-gu Przasnyskim mieszkającym, przedsięwziętej i w tem postępowaniu pierwszą publikacją warunków licytacyjnych odbędzie się w d. 9 (21) Kwietnia 1866 r. o godz. 4-ej po południu.

Dobra Dzbanice obejmują przestrzeni wogóle morgów 839 przętów 180 miary nowopolskiej, zaś wieś czyli kolonja Klaski niegdyś czynszowa, obecnie uwłaszczone, obejmuje przestrzeni na miarę nowopolską morgów 164 przęt. 245. Co do gruntów włościańskich te w skutek Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864r. stały się ich własnością; zabudowania powiększej części są w złym stanie.

Blizsze szczegóły obejmują taksę przez mianowanych biegłych w d. 22 Lut. (6 Mar.) 1865 roku rozpoczęta; a w d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1865 roku ukończona i wyrokiem Trybunału tutejszego w d. 14 (26) Września 1865 roku zapadłym potwierdzona. Także oraz warunki licytacyjne przejrzeć można u Pisarza Trybunału tutejszego, jako też u Ludwika Sniechowskiego Patrona sprzedawcy popierającego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,163 k. 14 1/2, a gdyby takowej sumy nikt nie postąpił, od sumy rs. 18,872 k. 36 jako od 3/4 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Płock, dnia 1 (13) Marca 1866 roku.
Ludwik Ryłski.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszego ogłoszenia w drodze relicytacji warunków za zasadę do sprzedaży dóbr Dzbanic z Okręgu Pultuskiego posługujących, decyzyją Sędzię delegowanego w tymże dniu wydaną do drugiego ogłoszenia warunków, a zarazem przygotowawczego tychże dóbr przysądzenia,

termin na dzień 24 Maja (5 Czerwca) r. b. godzina 4 po południu wyznaczony został.

Płock d. 9 (21) Kwietnia 1866 r.
L. Ryłski.

(N. D. 3061). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.

Stosownie do art. 652 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Zielńskiego obywatela we wsi Smoszewie Okręgu Płockim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Ludwika Sniechowskiego Obrońcy przy Radzie Stanu w Płocku mieszkającego obrane mającego, który to Obrońca popieraniem sprzedażi dóbr poniżej opisanych, zajmować się będzie w egzekucji z mocy prawnych tytułów przeciwko Andrzejowi Żelazko, właścicielowi Krempicy w tychże dobrach Okręgu Płockim zamieszkałemu prowadzonej. Teofil Ślaski Komornik przy Trybunale tutejszym w dniach 1 (13) i 2 (14) Września 1865 r. spisany, za i na sprzedaż w drodze przymuszowanego uwłaszczenia przed Trybunatem Cywilnym Gubernji Płockiej odbywać się mającą, dobra Krempica z przyległościami Liliń w Okręgu Płockim położone, których opis jest następujący:

Dobra Krempica z folwarkiem Liliń leżą w gminie Szumlin w parafii Wrona, w odległości od miasta Płocka o mil dwie, Nasielska o mil dwie, Zakroczyń o mil trzy, Płocka o mil dziesięć, Warszawy o mil siedm, w Obrobie Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Odziału II, są w posiadaniu dzierżawnym Józefa Wyszynskiego z mocy kontraktu w dniu 9 (21) Stycznia 1865 r. przed Józefem Kalasantym Przysieckim Rejentem Okręgu i miasta Warszawy spisane, a to na lat trzy to jest na czas od dnia 12 (24) Czerwca 1865 r. do tegoż dnia i miesiąca w roku 1868, za cenę rs. 4,500 za te lat trzy opłaconą, folwak zaś Liliń poddzierżawiony jest przez Wyszynskiego z firmy nowo Bureau za kontraktem przed Andrzejem Roman Rejentem Okręgu Płockiego w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) 1865 r. zawartego do dnia 12 (24) Czerwca 1868 roku z wyłączeniem 20 mórg gruntu przez Edwarda Dylewskiego karczmarza z Krempicy posiadanych.

Dobra te składają się z jednej przestrzeni gruntu nieczyją obcą własnością nieprzedzielonej, opró z gruntów i zabudowań należących do włościan z mocy Najwyższego ukazu z d. 19 Lutego (3 Marca) 1864 r. obejmują ogólniej rozległości około włók 31 mórg 8 przętów 128 miary nowopolskiej. Granicą na wschód z wsią Osiek, na południe z wsią Wraska i Szczytno, na zachód z wsią Szczytno i Lisewo na północ z wsią Lisewo i Sobokleszcz.

I. Budowie dworskie są: a) we wsi Krempicy: 1. Dwór czyli dom mieszkalny z cegły palonej murywany gontami pokryty z trzema kominami również z cegły palonej nad dach wyprowadzonym, przy nim przystawka deskami obijana. 2. Budynek folwark zwany murywany z cegły gontami kryty z trzema kominami z cegły palonej. W budynku tym mieszka Szymon Skrzeczkowski ogrodnik dworski, Antoni Jęzowski fernal dworski, Stefan Przygodzki karcmarz, Zameł Roźniak furman i Jan Jakubowski fernal, przy budynku tym znajduje się drwalnia 3 dwa parki w ziemi wybudowane i ziemią kryte. 4. kurnik z drzewa w łątki gontami pokryty, w którym szczyty z desek. 5. Trzy parki w ziemi wybudowane i ziemią kryte. 6. holendernia, stajnia i wozownia pod jednym dachem lepiene z gliny słomą pokryte w holenderni tej i stajni są toki z drabiami. 7. Ślad dawnonka 8. stodola o trzech klepiskach słomą pokryta z drzewa w łątki pobudowana przy niej są dwie wystawki z desek w łątki słomą kryte i psiania z desek, przy stodołach tej znajdują się młockarnia należące do dzierżawcy Wyszynskiego. 9. oweczarnia z cegły i kamienia na glinę budowana słomą pokryta. 10. spichrz z cegły palonej murywany, gontami kryty a pod nim dwie piwnice sklepione. 11. studnia balami opogrodzona z żurawiem kulka i kubłem okutym przy którym znajduje się tok. 12. kloaka z drzewa w słupki deskami obita i pokryta. 13. bram cztery z tych dwie w plotach pomiędzy zabudowaniami, trzecia w płocie odłącza dziedzińiec od dworu, czwarta w płocie odłączającym ogród od drogi. 14. skrzyż inspektowych w ogrodzie dwie.

II. Budowie wiejskie we wsi Krempicy do dworu należące. 15. karczma z cegły palonej w połowie z surowki oraz kuźnia murywana pod jednym dachem słomianym z kominem z cegły palonej, piwnica z ścianami kamiennymi a nadto w kuźni jest piec kowalski, Budowla ta zamieszkała jest przez Edwarda Dylewskiego karczmarza, który za wyszynk płaci dworowi rs. 75 rocznie, a oprócz tego na dodane gruntu poniżej opisane, za kontraktem prywatnym zawarłym z Wyszynskim do dnia 17 (29) Września 1868 roku oraz przez Krystjaną Gogolin kowala, który z kuźni, mieszkańca ogrodu dwu-prętowego oraz za opłatę po rs. 15 rocznie i ordynarja w ilości 11stu korcy rocznego zboża, uskutecznia dworowi roboty kowalskie, narzędziami swemi własnemi z materiału dworskiego.

III. Budowie dworskie na folwarku Liliń. 16. dom mieszkalny czworaki zwany z drzewa w łątki gontami kryty z kominem z cegły

palonej, dom ten zamieszkały jest przez Jakóba Rosińskiego i Andrzeja Barcikowskiego tytkiem zastawy służącej pierwszemu za rs. 30, drugiemu za rs. 60 do dnia 11 (23) Kwietnia 1866 r. oraz przez Franciszka Wiśniewskiego i Piotra Kańskiego, którzy mają obowiązek odrabiania dwudziestu pięciu dni w żniwa i którym służy kontrakt do tegoż czasu. 17. stodoła z drzewa w łąki słomą kryta o jednym klepisku ma jeden szczyt z desek, drugi z chrustu a podmurowanie kamienne. 18. stajnia i bora pod jednym dachem gontami krytym z drzewa w łąki wybudowana. 19. Chlewy z drzewa w łąki gontami kryte. 20. parków 4 w ziemi wybudowanych z ziemią krytą. 21. studnia balami opogrodzona z żurawiem i kulką.

IV. Zabudowania wiejskie we wsi Krempicy 1. chałupa z drzewa w łąki słomą kryta z kominem od fundamentów z kamienia nad dachem z cegły palonej w niej mieszka Franciszek Dylewski uwalaszczony. 2. druga takaż chałupa i z takimże kominem, zamieszkała przez Jana Jeremiaka, Andrzeja Rosińskiego i Andrzeja Rausen, przy tej chałupie jest chlew w łąki pod słomą i stajnia. 3. studnia deska opogrodzona w słupy, wystawiona kosztem Andrzeja Rosińskiego. 4. stodoła z drzewa w łąki słomą kryta o jednym klepisku należąca do Jeremiaka i Rosińskiego. 5. chałupa z drzewa w łąki słomą kryta z takim samym kominem jak poprzednia, zamieszkała przez Piotra Wojciechowskiego, Józefa Szlachta i Wilhelma Dejnera uwalaszczonych. 6. parków cztery w ziemi wybudowane i ziemią pokryte. 7. chałupa takaż i z takimże kominem jak poprzednia, zamieszkała przez Annę Michalak, Fryderyka Kugler, Antoniego Modlińskiego i Małgorzatę Czaplicką uwalaszczonych. 8. park w ziemi wybudowany i ziemią kryty. 9. stodoła z drzewa w łąki słomą kryta zajmowana przez Annę Michalak i Piotra Wojciechowskiego w stodole tej są dwa chlewy. 10. chałupa czworaki zwana z drzewa w łąki słomą kryta z kominem z cegły palonej, zamieszkała przez Michała Sztolszteina, Gotfrida Gajzner i Konstantego Kędzińskiego uwalaszczonych, oraz Szczepana Janiszewskiego owczarza dworskiego uwalaszczony. 11. parków trzy w ziemi wybudowanych i ziemią krytych. 12. chałupa z drzewa w łąki słomą kryta z kominem w części z kamienia w części z cegły palonej, zamieszkała przez Józefa Wasilewskiego, Ignacego Milewskiego, Izydora Wiśniewskiego i Ludwika Kamińskiego uwalaszczonych. 13. parków 4 w ziemi wybudowanych i ziemią krytych. 14. stodoła z drzewa w łąki słomą kryta zajmowana przez Józefa Wasilewskiego w stodole tej są dwa chlewy. 15. stodoła z drzewa w zamek słomą a w części deskami kryta wystawiona kosztem Edwarda Dylewskiego który ma obowiązek usunięcia jej na żądanie dworu, pod jednym dachem z tą stodołą znajduje się stajnia i szopa. 16. studnia balami ocembrowana z żurawiem i kulką przez Dylewskiego wystawiona. 17. dwa parki w ziemi wybudowane i ziemią pokryte.

Gospodarstwo rolne we wsi Krempica podzielone jest na trzy połowe, z których pierwsze klasy II i III ma rozległości wólk 7 pretów 296, drugie w gruncie teje klasy wólk 3 morgę 1, pretów 261, trzecie również w takim gruncie wólk dwie morg 28 pretów 97. Na folwarku Lilino grunta orne dworskie mają przestrzeni wólk 6 morg 4 pretów 186. Edward Dylewski karczmarz ma do użytku grunta dworskie około morg 20, pola orne włościańskie posiadane są na wsi Krempicy przez uwalaszczonych w tym sposobie: 1. Józef Szlachta morgę jedną. 2. Wilhelm Dajner 3. Fryderyk Kugler, 4. Gotfrid Gajzner, Konstanty Kędziński, każdy po morgie jednej. Na folwarku zaś Lilino uwalaszczeni Jan Jeremiak, Andrzej Rosiński, Piotr Wojciechowski, Anna Michalak, Antoni Modliński, Małgorzata Czaplicka i Józef Wasilewski, mają gruntu po morg cztery. Wszystkim tym włościanom dawniej dwór wydawał corocznie grunta pod nawóz, lecz niewiadomo w których miejscach a teraz odmawia im tego z czego oni roczą sobie pretensje.

Ogrody dworskie we wsi Krempicy są: 1. ogród owocowy przy dworze w gruncie klasy II ma drzewa wiśniowe, sliwkowe, gruszkowe i jabłonie oraz drzewa dzikie, ogrodzony jest płotem i trzema rozległości około dwóch morgów pretów 177, 2. ogród warzywny za folwarkiem ma rozległości około dwóch morgów pretów 217, 3. drugi ogród warzywny za stodołą ma około dwóch morgów pretów 30, 4. ogród posiadany przez Krystiana Gogolina ma pretów 200, 5. dwa ogrody posiadane przez Edwarda Dylewskiego ma morgów dwie, 6. ogrody włościańskie są we wsi Krempicy w posiadaniu uwalaszczonych a mianowicie: Franciszek Dylewski, Jan Jeremiak, Andrzej Rosiński, Piotr Wojciechowski, Józef Szlachta, Anna Michalak, Fryderyk Kugler, Antoni Modliński, Małgorzata Czaplicka, Michał Sztolsztein, Konstanty Kędziński, Józef Wasilewski czyli Wasielkowski, Ignacy Milewski i Ludwik Kamiński mają ogrodu po 200 pretów a Wilhelm Dejner pretów 110, łąki oworskie we wsi Krempicy i pastwiska obejmują wólk trzy morgów 6 pretów 279, łąki zaś włościańskie morgów 2 pretów 100, bory i zarosła olszowe, sosnowe i brzoźowe mają wólk

5 morgów 9 pretów 8, cztery sadzawki i rowy wynoszą przestrzeni pretów 209, nieużytki zaś wólk jedną pretów 268.

Włóścianie z mocy powołanego najwyższego Ukazu po iadają opisanie wyżej mieszkania grunta i ogrody z których jak najmniej z dozwolonej zbierający w boru na opał i z pańnika wspólnego z dworem, żadnych obowiązków dla dworu niewykonywają, opłacają tylko podatki skarbowe jako to: 1. podatku gruntowego rs. 16 kop. 86, 2. podymnego rs. 6, 3. składki transportowej rs. 1 kop. 50, 4. składki na wójta rs. 1 kop. 40 1/2 rocznie. Decyzji stanowiącej co do uwalaszczania jeszcze nie mają, podatki dworskie z dóbr Krempica łącznie z ofiarą i składką ogniewą wynoszą rs. 166 kop. 95 rocznie. Wreszcie nadmieniam się że inwentarzy gruntowych żywych ani martwych niema żadnych albowiem znajdujące się na gruncie wsi Krempica należą do dzierżawcy, oraz pszczoły w ogrodzie owocowym umieszczone.

Akt zajęcia doręczony został dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 roku Julianowi Giro Naczelnikowi Powiatu Płockiego oraz dnia 29 Grud. 1865 r. (10 Stycz. 1866 r.) Janowi Tymowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Płockiego oddzielu II i Franciszkowi Brześkiewicz Wójtowi gminy Szumlin przez Antoniego Wolińskiego wóznego. W niesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Krempica uastąpiło w dniu 10 (22) Stycznia 1866 r. a wpisanie do księgi zaareztowało w Kancelarii Trybunału utrzymywanej pod dniem 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na jawem posiedzeniu Trybunału tutejszego dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1866 roku o godzinie 10 z rana a druga i trzecia publikacja co dwa tygodnie kolejno po sobie idących nastąpi.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono dziś na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego a drugi egzemplarz wydano Ludwikowi Sniechowskiemu Obrońcy przy Radzie Stanu, sprzedz tę popierającemu. Płock d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1866 r. Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków, termin do przygotowanego przysądzenia dóbr Krempicy z przyległościami, oznaczonym został na dzień 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. godzinę 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy rsr. 6,000.

Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej a drugi egzemplarz Ludwikowi Sniechowskiemu Patronowi wydano.

Płock d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1866 r. Michał Betlej.

(N. D. 3055)

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 2244a zamieszkały, w imieniu i na rzecz Marjanny z Faberów po ś. p. Dyonizym Dobrzańskim pozostałej wdowy, w mieście Włocławku Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, czyniący, donosi i ogłasza, iż na zasadzie wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie z dnia 7 (19) Stycznia 1866 roku sprzedana zostanie w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 265.

dawniej Nr. 262 oznaczona, w mieście Włocławku Gubernji Warszawskiej przy ulicy Nowy-Rynek położona, rozciągająca się aż do ulicy Przedmiejskiej, a będąca własnością:

a) nieletnich po ś. p. Dyonizym Dobrzańskim pozostałych dzieci, mianowicie:

1. Kacpra
2. Marjanny
3. Elzbiety
4. Heleny
5. Franciszki
6. Walerji

jako Sukcesorów tegoż Dyonizego Dobrzańskiego, których główną opiekunką jest Marjanna Dobrzańska, po tymże ś. p. Dyonizym Dobrzańskim pozostała wdowa, przydanym zaś Stanisław Piekarski, a szczególnym do działów Ludwika Dobrantz, obadwa obywatele miasta Włocławka, wszyscy w temże mieście Gubernji Warszawskiej zamieszkałi, tudzież

b) teje Marjanny Dobrzańskiej, jako nabywczyńi praw do dzieci pełnoletnich Dyonizego Dobrzańskiego w pierwszym małżeństwie zrodzonych, mianowicie: Konstantego, Józefa, Dyonizego Dobrzańskich i Antoniny z Dobrzańskich zamężnej Lessin.

Sklada się:

1. z domu frontowego 44 stóp długości, a 40 szerokości mającego; z cegły na wapno wybudowanego, dachówką krytego, o parterze, suterynach, pierwszym pięttrze i pół pięttrze.
2. z podwórza 7,904 stóp kwadratowych obejmującego.
3. z stajni, wozowni, drwalni i kloaki, drewnianych.

Nieruchomość ta oszacowana została przez biegłych na rs. 3,955. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej nieruchomości, odbyła się przed Julianem Mikoszewskim, Rejentem Okręgu Włocławskiego w mieście Włocław-

ku zamieszkałym, i kancelarję swą utrzymującym, dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1866 r. o godzinie 10 1/2 z rana.

Druga zaś taka publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie, odbędzie się w miejscu wyżej wyrażonem, przed tymże Rejentem w dniu 14 (26) Czerwca 1866 r. o godzinie 10 1/2 z rana.

Trzecia zaś taka publikacja, licytacja i ostateczne przysądzenie, odbędzie się tamże w terminie później oznaczyć i ogłosić się mającym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,657, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wykrytego.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzeć można u podpisanego Adwokata w Warszawie pod Nr. 2244a, i w kancelarji Rejenta Mikoszewskiego, w mieście Włocławku zamieszkałego.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1866 r. Aleksander Preiss, Adwokat.

(N. D. 3054)

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 2244a zamieszkały, w imieniu i na rzecz Marjanny z Faberów po ś. p. Dyonizym Dobrzańskim pozostałej wdowy, w mieście Włocławku Gubernji Warszawskiej zamieszkałej czyniący, donosi i ogłasza: iż na zasadzie wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, z dnia 7 (19) Stycznia 1866 r. przedana zostanie w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 164.

dawniej Nr. 135 oznaczona, w mieście Włocławku Gubernji Warszawskiej przy ulicy Łęskiej i Kowalskiej położona, a będąca własnością:

a) nieletnich po ś. p. Dyonizym Dobrzańskim pozostałych dzieci, mianowicie:

1. Kacpra
2. Marjanny
3. Elzbiety
4. Heleny
5. Franciszka
6. Walerji

jako sukcesorów tegoż Dyonizego Dobrzańskiego, których główną opiekunką jest Marjanna Dobrzańska, po tymże ś. p. Dyonizym Dobrzańskim pozostała wdowa, przydanym zaś Stanisław Piekarski, szczególnym do działów Ludwik Dobrantz, obadwa obywatele miasta Włocławka, wszyscy w temże mieście Gubernji Warszawskiej zamieszkałi, tudzież

b) teje Marjanny Dobrzańskiej, jako nabywczyńi praw do dzieci pełnoletnich Dyonizego Dobrzańskiego w pierwszym małżeństwie zrodzonych, mianowicie: Konstantego, Józefa, Dyonizego Dobrzańskich i Antoniny z Dobrzańskich zamężnej Lessin.

Sklada się:

1. z domu frontowego parterowego muranego, dachówką krytego.
2. z drwalni i kloaki.
3. z placu, na którym te zabudowania stoją zawierającego powierzchnię stóp kwadratowych 760

Nieruchomość ta oszacowana została przez biegłych na rs. 1,230.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej nieruchomości, odbyła się przed Julianem Mikoszewskim Rejentem, Okręgu Włocławskiego, w mieście Włocławku zamieszkałym i kancelarję swą utrzymującym, dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1866 r. o godzinie 10 z rana.

Druga zaś taka publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie, odbędzie się w miejscu wyżej wyrażonem przed tymże Rejentem w dniu 14 (26) Czerwca 1866 r. o godzinie 10 z rana.

Trzecia zaś taka publikacja, licytacja i ostateczne przysądzenie, odbędzie się tamże, w terminie później oznaczyć i ogłosić się mającym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 820 jako 2/3 części szacunku przez biegłych wykrytego.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzeć można u podpisanego Adwokata w Warszawie pod Nr. 2244a i w kancelarji Rejenta Mikoszewskiego w mieście Włocławku zamieszkałego.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1866 r. Alexander Preiss, Adwokat.

(N. D. 3071)

Z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w dniach 8 (20) Września i 11 (23) Listopada 1865 r. na powództwo Krystyny z Kohlerów Gotliba Werner, kolonisty małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż czyniący, czyli oboju małżonków Werner, we wsi Józefostawiu, Okręgu Warszawskim mieszkających, przeciwko Godfrydowi Gerber, w Józefostawiu i Janowi Szajer (młodszeemu) w Juljanowie, pierwszemu jako szczególnemu (ad hoc) drugiemu jako przydanemu opiekunowi, nieletnich: Michała, Jana i Filipa, po Michale i Katarzynie z Golerów małżonkach Kohler, pozostałych dzieci, oraz przeciw temuż nieletniemu Michałowi Kochler, jako usamowol-

nionemu we wsi Starej-Iwiczej, Janowi Szajer starszemu) jako kuratorowi jego we wsi Józefostawiu, Okręgu Warszawskim zamieszkałym kolonistom, zapadłych, sprzedana będzie w drodze działów przez publiczną licytację

KOLONJA,

we wsi Starej Iwiczej, Gminie Leśna-Wola Okręgu Warszawskim położona, Nr. 11 oznaczona, składająca się:

1. Z 13-tu morgów, miary nowo-polskiej, gruntu ornego klasy I-ej.

2. Z domu mieszkalnego muranego, o dwóch kochach, z których w jednym mieszkaniu dla czeladzi, w drugim szynk się mieści, i

3. Stodoły drewnianej o jednym klepisku.

W terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej kolonii, w dniu 18 (30) Listopada 1865 r. odbyłym, wyznaczonym został termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1866 r. godzinę 9 1/2 z rana, i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I pod Nr. 549, przed W-ym Felicianem Lewandowskim, Asesorem Trybunału delegowanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,560 jako szacunku taksa biegłych wynalezionego. Blizsze objaśnienia i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wydziale I-go pod Nr. 549 istniejącej, oraz u popierającego sprzedaż tę podpisanego Patrona, w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 495 mieszkającego.

Warszawa d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1865 r. Hipolit Glazer, Patron.

Po odbyciu dnia jak wyżej 3 (15) Stycznia 1866 r. drugiej publikacji i przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia kolonii we wsi Starej-Iwiczej Gminie Leśna-Wola Okręgu Warszawskim położonej, Nr. 11 oznaczona na dzień 27 Maja (8 Czerwca) r. b. godzinę 5 z południa oznaczony został, w którym to terminie licytacja tej Kolonii, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziale I. przed W-ym Lewandowskim Asesorem delegowanym, odbędzie się

Warszawa d. 13 (25) Maja 1866 r. H. Glazer, Patron.

(N. D. 3072)

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 495 przy ulicy Miodowej zamieszkały, ogłasza niniejszym iż z mocy wyroków tegoż Trybunału w d. 8 (20) Września i 11 (23) Listopada 1865 r. zapadłych, na żądanie Ksystyny z Kohlerów Gotliba Werner kolonisty małżonki, w asystencji i za upoważnieniem meżą czyniący, czyli obojga małżonków Werner, we wsi Józefostawiu Okręgu Warszawskim mieszkających, przeciwko Godfrydowi Gerber, w Józefostawiu i Janowi Szajer (młodszeemu) w Juljanowie, pierwszemu jako szczególnemu (ad hoc) drugiemu jako przydanemu opiekunowi nieletnich: Michała, Jana i Filipa po Michale i Katarzynie z Golerów małżonków Kohler pozostałych dzieci, oraz przeciw temuż nieletniemu Michałowi Kohler jako usamowolnionemu we wsi Starej Iwiczej i Janowi Szajer (starszemu) jego kuratorowi we wsi Józefostawiu Okręgu Warszawskim zamieszkałym kolonistom, sprzedane będzie w drodze działów przez publiczną licytację

KOLONJA,

we wsi Starej Iwiczej, gminie Leśna Wola, Okręgu Warszawskim położona, Nr. 9 oznaczona, składająca się:

1. Z 18 morgów miary nowopolskiej gruntu ornego klasy I.

2. Z dwóch domów mieszkalnych jeden z cegły palonej na wapno muranowy, drugi w połowie z muru pruskiego w połowie z drzewa.

3. Ze stodoły o jednym klepisku, w połowie muranowej z cegły na wapno, w połowie na słupach deskami objanej.

4. Z chlewków drewnianych dla trzody chlewnej.

5. Ze sklepu na kartofle muranowego. i

6. Z ogrodzenia o około ogrodu warzywnego i fruktowego.

W terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej kolonii w dniu 18 (30) Listopada 1865 r. odbyłym, wyznaczony został termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1866 r. godzinę 9 1/2 z rana i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I pod Nr. 549 przed W. Felicianem Lewandowskim Asesorem Trybunału delegowanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2 200, jako szacunku taksa biegłych wynalezionego.

Blizsze objaśnienia i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej

w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 istniejącej, oraz u popierającego sprzedaż tę podpisanego Patrona, w miejscu jak na początku zamieszkałego.

Warszawa d. 24 Listop. (6 Grudnia.) 1865 r.
Hipolit Glazer Patron.

Po odbyciu dnia jak wyżej 3 (15) Stycznia 1866 r. drugiej publikacji i przygotowanego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia kolonii we wsi Starej-Iwicznej, Gminie Leśna-wola Okręgu Warszawskiego położonej, Nr. 9 oznaczonej, na dzień 27 Maja (8 Czerwca) r. b. godzinę 5 z południa, oznaczony został, w którym to terminie licytacja tej kolonii, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I przed W. ym Lewandowskim asesorem delegowanym, odbędzie się.

Warszawa dnia 13 (25) Maja 1866 roku.

H. Glazer Patron.

(N. D. 3073).

Z mocy wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w dniach 8 (20) Września i 11 (23) Listopada 1865 r. na powództwo Krystyny z Kohlerów Gotlieba Werner kolonisty małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż czyniącej, czyli obojga małżonków Werner, we wsi Józefosławiu Okręgu Warszawskim mieszkających, przeciwko: Gotfridowi Gerber w Józefosławiu i Janowi Szajer (młodszemu) w Juljanowie, pierwszemu jako szczególnemu (ad hoc) drugiemu jako przydanemu opiekunowi nieletnich Michała, Jana i Filipa po Michale i Katarzynie z Golerów małżonkach Kochler pozostałych dzieci, oraz przeciw temuż nieletniemu Michałowi Kohler jako usamowolnionemu we wsi Starej Iwicznej i Janowi Szajer (starszemu) jako kuratorowi jego we wsi Józefosławiu Okręgu Warszawskim zamieszkałym kolonistom, zapadłych, sprzedaną będzie w drodze działów, przez publiczną licytację

KOLONIA,

we wsi Starej Iwicznej, gminie Leśna-Wola Okręgu Warszawskim, położona, Nr. 10 oznaczona, składająca się:

1. Z 18-tu morgów miary nowopolskiej gruntu ornego klasy I.
2. Z olejarni murowanej na parę koni z maszyną do oleju.
3. Stodoły o jednym klepisku, i
4. Wiatraka o jednym ganku w dobrym stanie.

W terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej Kolonii w dniu 18 (30) Listopada 1865 r. odbył się, wyznaczony został termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowanego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1866 roku godzinę 9½ z rana i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przed W. Felicjanem Lewandowskim Asesorem Trybunału delegowanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,345 jako szacunku, takszą biegłych wynalezionego.

Blizsze objaśnienia i warunki sprzedaży przejrane być mogą w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wydziale I pod Nr. 549 istniejącej, oraz u popierającego sprzedaż tę podpisanego Patrona, w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 495 mieszkającego.

Warszawa d. 25 Listop. (6 Grudnia.) 1865 r.

Hipolit Glazer, Patron.

Po odbyciu dnia jak wyżej 3 (15) Stycznia 1866 r. drugiej publikacji i przygotowanego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia Kolonii we wsi Starej Iwicznej gminie Leśna-Wola Okręgu Warszawskim położonej Nr. 10 oznaczonej, na dzień 27 Maja (8 Czerwca) r. b. godzinę 5-tą z południa oznaczony został, w którym to terminie licytacja tej Kolonii w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziału I, przed W. ym Lewandowskim Asesorem delegowanym, odbędzie się.

Warszawa d. 13 (25) Maja 1866 r.

H. Glazer, Patron.

(N. D. 3077)

W zastosowaniu się do art. 739 K. P. S. wiadomo czyni, iż

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Browarnej pod Nr. 2729 położona, składająca się: a) z domu frontowego z drzewa, b) oficyny w podwórzu z lewej strony z drzewa, c) z drugiej oficyny w podwórzu z tejże strony z drzewa, d) stajen po tejże stronie z drzewa, e) kloak w tyle podwórza, f) komórek o 9-ciu przedziałach z prawej strony, g) drugich komórek, h) chlewów po za tymi komórkami, wszystkich z drzewa, i) pompy, k) gnojówki przy komórkach, l) parkanu z trzech stron oraz, 1) gruntu z brukiem obszerności lokci kwadratowych 4,635½, emfiteuty cznego, przez biegłych przysięgłych na rs. 6,931 kop. 31½ oszacowana, a w skutek wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniach 24 Stycznia (5 Lutego) 1863 r. 4 (16) Lipca 1863 r. między

Izraelem Przepiórką, handlującym w Warszawie pod Nr. 2424 mieszkającym, przez Teodora Łąckiego Adwokata stawającym z jednej, E. J. zkiem Pragier, handlującym w Warszawie pod Nr. 2164 i jego praw nabywcą Michałem Birow, w temże mieście pod Nr. 2795, oraz Romanem Stempel, obywatelem w Warszawie pod Nr. 934 zamieszkałym oneje współwłaścicielami, z drugiej strony zapadłych, na publiczną sprzedaż w drodze działów wystawioną i w terminie ostatecznego przysądzenia w dniu 17 (29) Sierpnia 1864 roku przed W. Dobrskim Sędzią Trybunału delegowanym odbył się, przez Michała Birow handlującego w Warszawie pod Nr. 2814a obecnie mieszkającego za pośrednictwem Stanisława Kendzierskiego Patrona, za sumę rs. 10,000 kupiona z powodu niedopełnienia przez niego warunków sprzedaży i nie wyjęcia wyroku adiudykacyjnego, dwoma świadectwami Podpisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wydziału II w dniach 1 (13) Marca i 9 (21) Kwietnia 1866 roku wydanymi stwierdzonego powtórnie na risico i niebezpieczeństwo niedopełniającego warunków nabywcy Michała Birow, którego mieszkanie wyżej jest wskazane, na żądanie Hersza Zimmelman handlującego w Warszawie pod Nr. 1745 mieszkającego, a zamieszkanie prawne u obrońcy swego sprzedaż tę popierającego Wincentego Muszalskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 2240a przy ulicy Nalewki mieszkającego obrane mającego, jako wierzyciela hipotecznego sprzedaną będzie. Sprzedaż ta odbędzie się w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale II w miejscu jego posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od sumy rs. 5,000.

Pierwsza Publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży na niebezpieczeństwo odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału wydziału II jak wyżej d. 12 (24) Maja 1866 roku o godzinie 10 z rana, a zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrane być mogą w Kancelarii Podpisarza Trybunału wydziału II i u podpisanego Patrona przed u popierającego w Warszawie pod Nr. 2240a przy ulicy Nalewki mieszkającego.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1866 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2729 w Warszawie sytuowanej na niebezpieczeństwo Michała Birow przedsięwziętej, w terminie powyższym, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem dnia 12 (24) Maja 1866 roku wydanym, termin do przygotowanego przysądzenia jej a zarazem drugiej publikacji warunków na d. 30 Maja (11 Czerwca) r. b. na godzinę 10 rano w Wydziale II Trybunału odbyć się mający oznaczył, w którym licytacja od sumy rs. 5,000 zaczynać się będzie.

Warszawa d. 12 (24) Maja 1866 roku.

Wincenty Muszalski, Patron.

(N. D. 3053) W dniu 17 (29) Maja r. b. o godzinie 10 z rana, na targu Grzybów zwany, garnitur mebli machoniowych, lustra w ramach złotych, w dniu 23 Maja (4 Czerwca) r. b. o godzinie 11 z rana, w rynku miasta Okuniewa Okręgu Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej, meble orzechowe, machoniowe i jesionowe, lustra, lampy, powozy, konie cugowe w drodze prawnej zajęte, przez licytację publiczną sprzedane zostaną.

Wichrowski Komornik.

(N. D. 3070) W dniu 16 (28) Maja r. b. o godzinie 10 z rana, na targu za Żelazną-bramą w Warszawie, wozy szybowane, waga decymalna, warsztaty stolarskie, deski jesionowe i dębowe i t. p., zaś w dniu 18 (30) r. b. o godzinie 10 z rana, na targu Grzybów w Warszawie, algierka małpami podbita, szafy jesionowe, dywan i t. p., wszystkie jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane będą.

J. Szymanowski Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE

(N. D. 2981) Sąd policki Poprawczy Wydziału Piotrkowskiego.

Zapozywa Mariannę Korkowin i Matyldę Gutbier w mieście Częstochowie Okręgu Częstochowskim dawniej zamieszkałe, a obecnie z pobytu niewiadome, o uszkodzenie na ciele Dawida Zelkowicza obwinione, aby najdalej w dniach 30, licząc od daty niniejszego zapozwu w Sądzie tutejszym do publikacji wyroku Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 18 (30) Września r. z. w sprawie ich wydane, stały się lub o terazniejszym zamieszkaniu swoim doniosły a to pod skutkami prawa.

Piotrków, d. 5 (17) Maja 1866 roku.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolejalny Chmieleński.

(N. D. 2982) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Łęczyckiego.

Zapozywa Ferdynanda Tysenbach lat 28 ewangelika czeladnika powroźniczego, ostatecznie w mieście Ozorkowie zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby dla ogłoszenia mu wyroku w własnej sprawie zapadłego, w przeciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia stawil się przed Sądem tutejszym, w przeciwnym bowiem razie wynalezienie jego pobytu zarządzone zostanie według przepisów prawa.

Łęczyca, d. 3 (15) Maja 1866 roku.
Sędzia Prezydujący, Bajer.

(N. D. 2925) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Łęczyckiego.

Zapozywa niniejszym Henryka Lück wyrobnika z Kolonii Doersru Okręgu Gosyńskiego gminy Lucień na teraz z pobytu niewiadomego, iżby się w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia w Sądzie tutejszym stawil celem posłuchania wyroku, w przeciwnym razie podług prawa postąpieniem będzie.

Łęczyca d. 2 (14) Maja 1866 roku.
Sędzia Prezydujący, Bajer.

(N. D. 2924) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Łęczyckiego.

Zapozywa niniejszym Augusta Wilke, czeladnika piekarskiego ostatecznie w mieście Łodzi zamieszkałego, nateraz z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 licząc od daty dzisiejszej, celem posłuchania wyroku w Sądzie tutejszym stawil się, inaczej podług prawa postąpieniem zostanie.

Łęczyca dnia 2 (14) Maja 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Bajer.

(N. D. 2952) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Kalwaryjskiego.

Zapozywa Sienrona Smirnow ostatecznie w mieście Wierzbolowie przebywającego, aby w celu wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko sobie wydanego, do Sądu tutejszego się zgłosił lub o terazniejszym pobycie swoim w ciągu dni 30 Sąd tutejszy zawiadomił, w przeciwnym bowiem razie podług prawa postąpieniem będzie.

Kalwarja d. 2 (14) Maja 1866 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolejalny, de Johne.

(N. D. 2983) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Pułtuskiego.

W nocy z d. 11 (23) na 12 (24) Kwietnia 1863 r., sprawcy niewiadomi wystawili okna w domu Michała Trzcinińskiego we wsi Czarni Gminie Myszyniec zamieszkałego dwoje jego dzieci śpiących wykradli i rzucili do studni, w której jedno z nich uduszone, nagłą śmiercią zmarło, a nadto dopuścili się kradzieży z izby rzeczy do ubioru służących. Ponieważ wprowadzone dotąd śledztwo Sądowe nie zdołało wykryć przestępców. Podając więc o tem do wiadomości. Wzywa każdego kto by wiedział o sprawcach tego czynu, aby jak najspieszniej Sądowi tutejszemu lub najbliższemu położonemu donieść nie omieszkał.

Pułtusk, dnia 6 (18) Maja 1866 roku.
wz. Sędziego Prezydujący,
Asesor Zaorski.

(N. D. 2995) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Kalwaryjskiego.

Zapozywa Mateusza Rogowskiego dawniej we wsi Obrutele, gminie Olwita mieszkającego, a dziś z pobytu niewiadomego, aby w dniach 30 stawil się w Sądzie tutejszym pod skutkami prawa, do posłuchania wyroku.

Kawarja dnia 4 (16) Maja 1866 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolejalny, de Johne.

(N. D. 2985) Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.

Zapozywa Hipolita Janowskiego, lat 26 liczącego, katolika, ze służby utrzymującego się, ostatecznie we wsi Ruchennie gminie Kęścielec, Powiecie Konińskim zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia niezawodnie stawil się w Sądzie tutejszym celem zakończenia akt, w przeciwnym bowiem razie jak prawo mieć chce postąpieniem będzie.

Tyniec pod Kaliszem d. 2 (14) Maja 1866 r.
w z. Sędziego Prezydujący, Bromirski.

(N. D. 2890) Sąd Policki Prosty Okręgu Garwolińskiego.

W dniu 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. w wodzie po za młynem wsi Wilgi, znaleziono dziecię nowo narodzone płci męskiej, niewiadomego pochodzenia, imienia i nazwiska. Wzywa więc każdego, kto by pod tym względem jakąkolwiek posiadał wiadomość, iżby takową najbliższemu Sądowi udzielił nieomieszkał.

Garwolin d. 2 (14) Maja 1866 r.
Podsędek, W. Rudnicki.

(N. D. 2984) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Płockiego.

Zapozywa niniejszym Karola Blum, lat 29 ewangelika, wyrobnika, ostatecznie we wsi Chełpowie Okręgu Płockim zamieszkałego, ażeby się w Sądzie tutejszym najdalej w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, dla wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko niemu zapadłego, stawil, po upływie bowiem tego terminu, dalsze prawne kroki przeciwko niemu będą.

Płock d. 3 (15) Maja 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Terpiłowski.

(N. D. 2688) Sąd Policki Prosty Okręgu Lipnowskiego.

Zapozywa niniejszym Nikodema Górskiego b. kowala, ostatecznie we wsi Otmianowie Gminie Piaski Okręgu Włocławskim zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, iżby się w ciągu dni 30 od daty tego ogłoszenia w Sądzie tutejszym po odbioru będących w depozycie rs. 12 kop. 40 osobicie stawil, gdyż w razie przeciwnym, kwota ta na skarb przysądzona zostanie.

Lipno d. 18 (30) Kwietnia 1866 r.
Podsędek, Gurbki.

(N. D. 2855) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Pułtuskiego.

Zapozywa Antoniego i Marjanę Skurzaków, wyrobników, ostatecznie we wsi Cwiklinku, Powiecie Płockim mieszkających, a obecnie z pobytu niewiadomych, aby się w ciągu dni 30 do wysłuchania wyroku w sprawie ich zapadłego stawili, pod skutkami prawa.

Pułtusk d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Szklarski.

(N. D. 2886) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Kaliskiego.

W dniu 18 (30) Stycznia r. b. na drodze pomiędzy wsiami Genowefą i Dąbrowicami w Powiecie Konińskim, był dokonany rabunek na osobie pruskiego poddanego Ludwika Derwińskiego w mieście Poznaniu mieszkać mającego, przez zabranie mu pieniędzy i paszportu, podejrzane o ten czyn osoby, przez żandarmów zostały ujęte i w więzieniu pozostają. Ponieważ zamieszkanie Ludwika Derwińskiego nie jest Sądowi stanowiącym wiadome i ten dotąd dla ustanowienia istoty czynu przed żadnym Sądem się nie zgłosił, przeto wzywa go, ażeby się najspieszniej przed najbliższym Sądem stawil i istotę czynu ustanowił. Wzywa oraz każdego, kto by o zamieszkanu rzeczonym Ludwika Derwińskiego posiadał wiadomość, ażeby takową Sądowi tutejszemu udzielił lub tegoż Derwińskiego o osnowie niniejszego obwieszczenia uwiadomił.

w Tyńcu pod Kaliszem d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

(N. D. 2953) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Pułtuskiego.

W depozycie Sądu tutejszego znajduje się zegarek srebrny z dewizką mosiężną, łyżeczka do kawy, widelec najsilbrowe, oraz medal wojskowy z kampanji Krymskiej od osoby podejrzanej odebrane. Kto by był poszkodowanym kradzieżą powyższych przedmiotów, zgłosił się winien z dowodami własność usprawiedliwiającymi w dniach 30 do Sądu tutejszego, gdyż po upływie tego terminu z przedmiotami wyż wymienionymi, stosownie do przepisów prawa postąpieniem będzie.

Pułtusk d. 3 (15) Maja 1866 r.

LISTY GONCZE.

(N. D. 2955) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Płockiego.

Wzywa wszelkie Władze tak cywilne jako i wojskowe nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Stanisława Gołembiewskiego, poprzednio we wsi Spetkalu Dolnym Gminie Spetkalu Górnym Powiecie Lipnowskim zamieszkałego, a obecnie przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, ujęły i sądowi naszemu go dostawiły.

Rysopis jego jest następujący: lat 17, wzrostu średniego, włosów białych, oczu niebieskich, nosa i ust miernych, brody okrągłej twarzy okrągłej, znaków szczególnych żadnych.

Płock d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1866 r.
Sędzia Prezydujący, Terpiłowski.

(N. D. 2764) Sąd Policki Poprawczy Wydziału Zamojskiego.

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby Wojciecha Rudego i Andrzeja Dubięc włościan z wsi i Gminy Babie Okręgu Tarnogrodzkiego, jako sprawców kradzieży z włamaniem się i ze znaczną szkodą dokonanej a z miejsca zamieszkania zbiegłych, ściśle śledziły, i ujętych, pod bezpieczną strażą, Sądowi naszemu dostawiły.

Janów d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1866 r.
Sędzia Prezydujący,
Rada Honorowy, Przysiański.